ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

14. årg. **6**

NOV. - DEC. 1972

LØSSALG: incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkring 1. febr.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34,

SUFOI's EKSPEDITION: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL –
Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling –
Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Foreningen UFO-Bergen Rapportcentral, telf. 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.

GB

UFO???

De fleste af vore læsere er sikkert bekendt med, at UFO er en forkortelse for Uidentificeret Flyvende Objekt.

Men hvad i grunden definitionen for UFO er, det diskuteres over hele verden.

Norsk UFO Informasjon har f. eks. en definition, der forkortet siger, at et UFO er de indre og ydre stimuli, der frembringer en UFO-observation. (Vi skal nok bringe den i sin fulde udstrækning senere).

Da vi mener, at det kunne være interessant at få nogle definitioner på UFO viderebragt for en større læserskare, indbyder vi hermed vore læsere til at indsende deres bidrag til redaktionen:

HVAD ER DERES DEFINITION PÅ UFO?

Red.

En ejendommelig affære

B-57 fotografierne

af Robert A. Schmidt

Denne artikel er et sammendrag af Robert A. Schmidt's originale rapport om B-57 fotografierne. Sammendraget er foretaget af Janet Gregory, England, og her gengivet fra FSR, Case Histories, august 1971.

Robert A. Schmidt var tidligere medlem af NICAP's Pittsburgh lokalafdeling, nu sekretær for UFO Research Institute of Pittsburgh. Han har tidligere skrevet artikler til bl.a. Flying Saucer Review.

Dette foto af en Martin B-57 (fig. 1) er oprindelig taget i 1957-58 som et reklamebillede til brug for maskinens konstruktører, Martin Company, men på grund af tilstedeværelsen af en ekstra flyvende genstand, som kan ses bag flyvemaskinen i en vis afstand, blev dette foto indlemmet i et sæt UFO-fotos, som blev udbudt til salg af NICAP's New York afdeling. Et andet foto i denne serie, som blev lavet af NICAP og ikke af Martin Company, viste en forstørrelse af genstanden (fig. 2), som så strømlinet ud og syntes at have flere mørke åbninger forneden.

Da det originale foto kun var 10x13 cm,

fortsættes side 214

Fig. 3. ↓

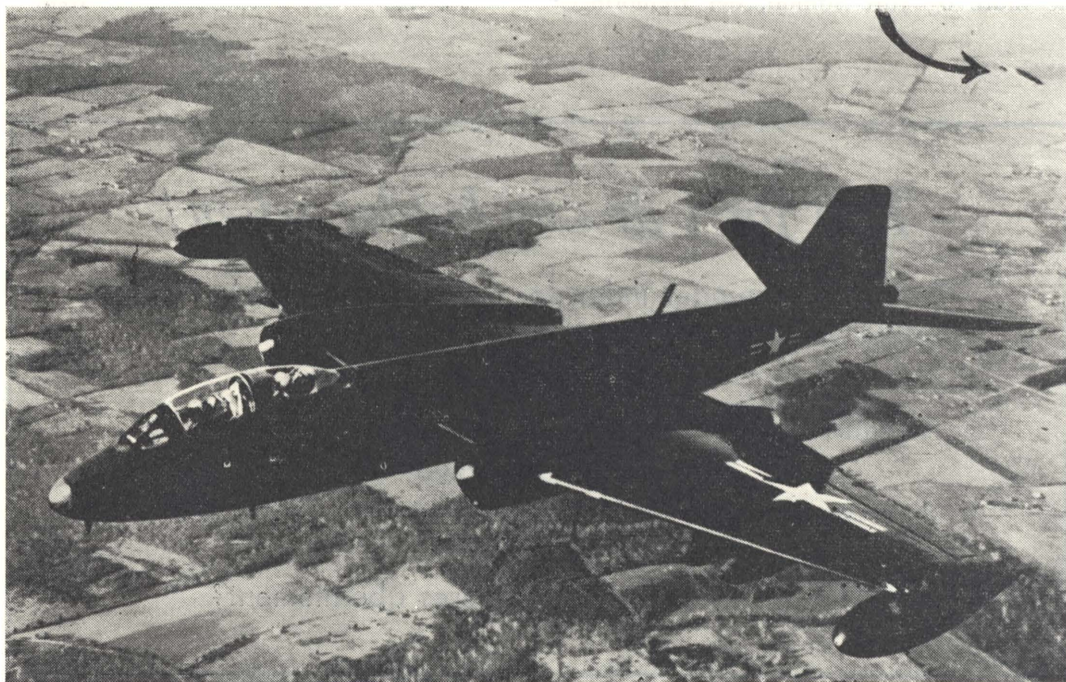

Fig. 1. ↑

↓ Fig. 2.

skrev jeg til Martin Company og bad om et blankt 20x26 cm aftryk til NICAP's arkiver samt yderligere oplysninger om objektet. De sendte det ønskede aftryk, men der syntes at have været pillet ved genstandens form (fig. 3). Den ene side af genstanden, som burde være identisk med det originale aftryk fra NICAP-serien, fremstod nu ujævn og uregelmæssig. Firmaets forklaring på genstanden var, at det drejede sig om en dråbe på negativet,*) eller en fejl eller en skramme.

En sådan forklaring fik mig ikke til at føle stor tiltro til deres fotoanalysers troværdighed! Martin Company meddelte også, at de havde foretaget en ny flyvning for at konstatere, hvorvidt det var muligt at tage et foto magen til over det samme område af denne genstand – en temmelig ejendommelig reaktion, hvis man regnede med, at genstanden var en dråbe eller skramme på filmen.

Vi fik 20x26 cm aftrykket undersøgt af adskillige højtstående fotoeksperter, som også lavede forstørrelser af genstanden bag B-57'eren. Deres konklusion var, at genstanden ikke var en fejl eller dråbe, men afgjort noget virkeligt på negativet. Undersøgelser af emulsionen afslørede, at der var „pillet" ved det negativ, som lå til grund for 20x26 cm-aftrykket fra Martin Company. Denne manipulation var formodentlig lavet af en eller anden i Martin Company, som havde prøvet på at frembringe en fejl- eller dråbe-effekt.

Imidlertid viste vor fotoanalyse, at der er emulsionskorn over det hele såvel på genstanden som på resten af fotografiet. En fejl eller dråbe ville derimod have bevirket, at der ingen korn ville være i dette område, men have lavet en grim klat.

*) *På engelsk anvendes udtrykket "tear", og det fremgår ikke klart, om der hermed menes en fysisk ridse i filmen – eller en vanddråbe, der er blevet tilbage på negativets emulsion, når det er tørret op, og at der af denne grund er kommet en plet med uensartet tæthed. Ud af sammenhængen får man det indtryk, at der menes det første. Men de, der har forsøgt at rive en moderne fotografisk film i stykker, ved, hvor vanskeligt dette er. Uanset, hvilken betydning ordet "tear" skal have, er forfatterens argumentation dog holdbar.*

Janet Gregory.

– – –

SUFOI vil benytte lejligheden til at takke Mr. José A. Cecin, Flight Engineer/Director of Training ved Overseas National Airways, som har været os behjælpelig ved fremskaffelsen af aftryk af det anvendte fotomateriale.

OH.

OBSERVATIONER

Underligt UFO i Spanien

Iagttagelse af et UFO's passage og mulige landing i Matadepera ved Barcelona

af Casas Huguet

Blandt de UFO-spørgeskemaer, vi opbevarer i vore arkiver, vælger vi et tilfælde, der – skønt det allerede har været offentliggjort i et tidsskrift[1]) – forekommer os at være af interesse for vore læsere.

Begivenhederne fandt sted sidst i januar 1969 (måske den 29.) i landsbyen Matadepera i provinsen Barcelona. Det eneste vidne var en gammel kone på over 80 år, men med et storartet helbred og misundelsesværdige kræfter; hun går glimrende uden andres hjælp og uden stok, og selv om hun nok bruger briller, kan hendes syn betegnes som fuldt ud normalt og tilfredsstillende, hvilket vi har haft lejlighed til at konstatere. Endvidere kan vi bekræfte, at hun er ved sine øvrige sansers fulde brug; de fungerer aldeles fejlfrit. Ydermere åbenbarede hun ved de lejligheder, hvor vi snakkede med hende, fra først til sidst en livfuldhed og en åndelig bevægelighed, der var ganske usædvanlig for et menneske i en så fremskreden alder.

Vor livlige og sympatiske gamle kone, fru Antonia Soler Rius[2]), går jævnligt ud af sit hus og op ad bjerget, der ligger ganske nær ved hendes bolig, for at samle urter eller bare for at spadsere, for det gælder jo om at få lidt motion og komme ud af kedsomheden og ensformigheden ved det stille, indelukkede hjemmeliv.

På det nævnte tidspunkt sidst i januar, omkring klokken ti om formiddagen, gik fru Soler ud af sit hus, som hun plejede, og begav sig ud i landsbyens udkant.

Det var en smuk dag med dejlig solskin og klar himmel. Mens vidnet stod ved vejkanten og plukkede urter, hørte hun pludselig en stærk støj, som forekom hende mærkværdig på dette sted og på denne tid. Hun beskriver den som lyden af en bil, der kører hurtigt tæt forbi. Den gamle kone rejste sig straks for at finde ud af, hvad det var, der skete, og hvor lyden kom fra.

I samme øjeblik så hun „en *mærkelig* flyvende genstand" komme til syne fra hendes venstre side og bevæge sig i en let stigende bane op mellem trækronerne. Hun så, at genstanden lavede en brat og lynhurtig manøvre for at undgå at støde mod et 5.000 volts højspændingskabel, der spærrede for dets tilsyneladende netop påbegyndte opstigen. Nævnte manøvre bestod i et pludseligt dyk for at slippe fri af kablet, *idet genstanden fløj under dette.* Dette indebar en imponerende præcision og sikkerhed, da kablet hang omkring 6,5 meter over jordoverfladen. Man må også huske

Fig. 1. Plan over vidnets og sporenes placering.

på genstandens store hastighed, den korte afstand til kablet (ca. 20 meter) og genstandens størrelse, der efter vidnets skøn var omkring 3 meter i bredden, 1,5 meter i højden og 2,5 meter i længden.

Vidnet beskriver genstanden således: Den lignede en *brasen* (en slags fisk, o.a.); den havde med andre ord form som en ret flad fisk, der blev smallere bagtil og endte i en slags lodret hale. Den så ud til at være af metal, og vidnet bemærkede nogle meget livlige og strålende farver på den; hun sagde, genstanden var „malet" over det hele, mest gul og grøn. Farverne dannede en slags knopper og bladlignende tegninger; og når knopperne var gule, var bladet eller den omgivende flade grøn, og omvendt. Desuden sås der tydeligt på genstandens underside eller „maveskjold" en slags rund krone (korona) eller ring, hvis midterparti

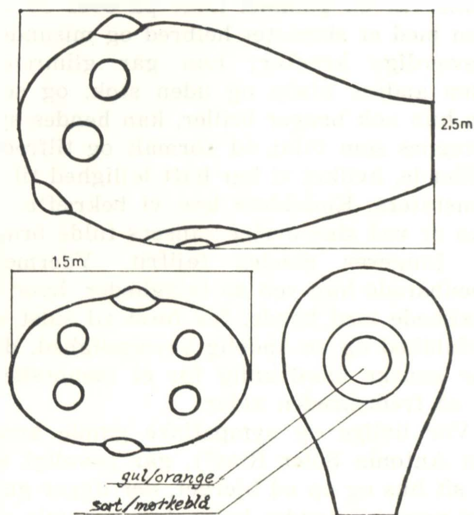

Fig. 2. Skitse af UFO'et, tegnet efter vidnets beskrivelse.

var gul-orangefarvet, og som var omgivet af en sort eller dyb-mørkeblå cirkel. Deromkring var der et ringformet område med en blanding af gule og grønne farver, som før omtalt; de dannede en slags „prægning", der var meget smuk, og som vidnet syntes vældig godt om. Hun tilføjede, at hun aldrig havde set noget lignende, og at genstanden måtte tilhøre en, der „var mægtig god til at male".

På fronten eller forpartiet var der nogle runde eller kugleformede fremspring, hvis formål eller natur vidnet – som det var at vente – ikke forstod. Fru Solar bemærkede ikke vinduer, døre eller lignende; overfladen forekom hende glat og ensartet.

Figur 3 viser tydeligt de omtalte detailler og det pludselige dyk, som genstanden foretog for ikke at kollidere med kablet, idet den bevægede sig gennem en firkantet åbning, omkring 6 meter høj og 4 meter bred, hvis sider dannedes af elmasten og en pinje, der ikke nåede helt op til kablets højde.

Da objektet var sluppet forbi denne hindring, bevægede det sig hurtigt opad i en skråt stigende bane, ligesom et almindeligt fly, der starter, og tabtes af syne med nor-

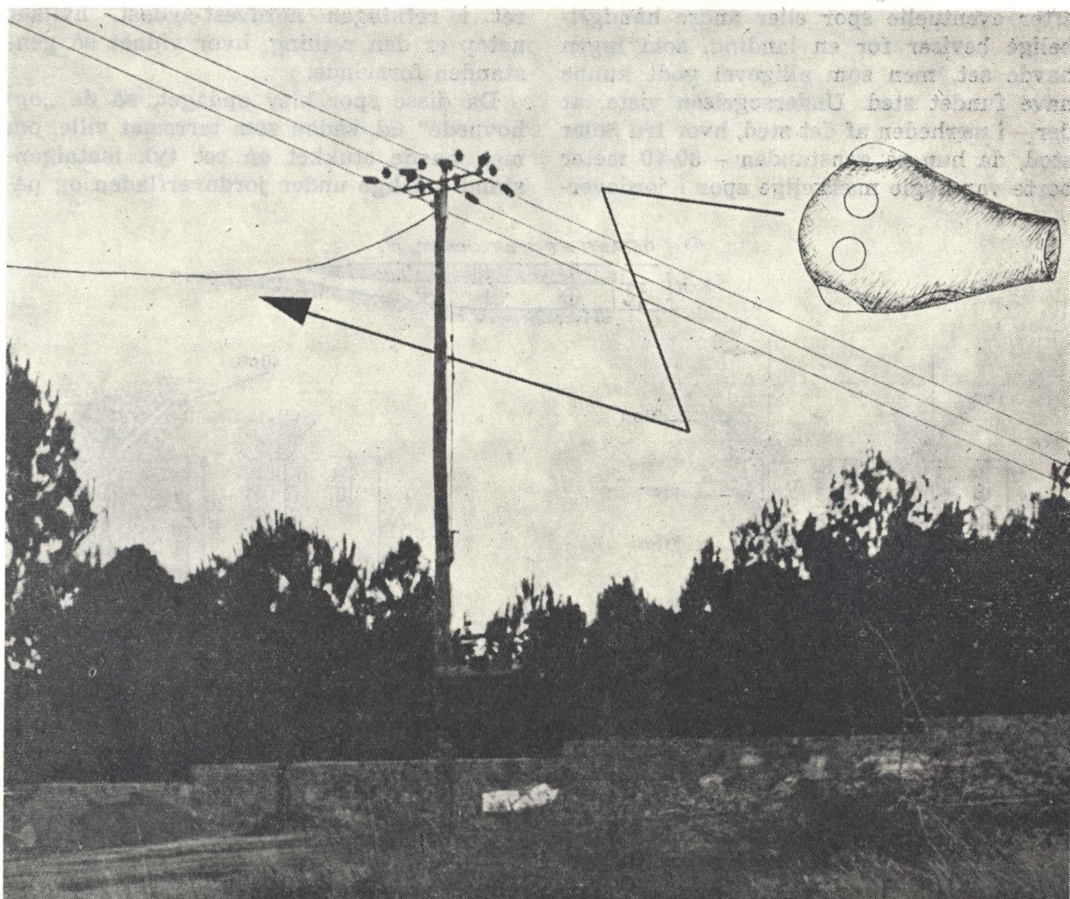

Fig. 3. UFO'et og dets bane indtegnet på foto af området.

mal hastighed, som om den fløj hen over en nabolandsby, Terrassa, der ligger 6 km fra Matadepera. Genstanden fløj lavt over pinjerne og de lave huse, der ligger her på egnen.

☆

Hvor interessant denne beretning end er, så er sagen ikke hermed slut; og i betragtning af, hvad vi skal gøre rede for i det følgende, mener vi, at dette tilfælde har særlig vigtighed.

Takket være vor medarbejder i Sabadell, Joan Fonolleda Prat, fik vi nys om denne iagttagelses første enkeltheder. Hr. Fonolleda bad vidnet gå med hen til åstedet, hvor han ville foretage en undersøgelse og lede efter eventuelle spor eller andre håndgribelige beviser for en landing, som ingen havde set, men som alligevel godt kunne have fundet sted. Undersøgelsen viste, at der – i nærheden af det sted, hvor fru Soler stod, da hun så genstanden – 30-40 meter borte var nogle mærkelige spor i jordoverfladen. Takket være vor medarbejder fik vi besked om dette, og en gruppe medlemmer af CEI[3]) tog til Matadepera. Vi gik i gang med at undersøge det mulige landingssted i detailler og noterede en række data, som vi fremlægger i det følgende afsnit.

På figur 4 viser vi mærkernes placering og udseende. Her findes et enestående reelt og håndgribeligt vidnesbyrd om et UFOs mulige landing, idet det ikke har været muligt at forklare disse spor ud fra vante forestillinger, skønt man har taget alle tænkelige hypoteser i betragtning. På tegningen kan man se fire parallelle linjer, fordelt i to grupper med to i hver, orienteret i retningen nordvest-sydøst, hvilket netop er den retning, hvor vidnet så genstanden forsvinde.

Da disse spor blev opdaget, så de „ophovnede“ ud, sådan som terrænet ville, om man havde stukket en ret tyk metalgenstand ind lige under jordoverfladen og pa-

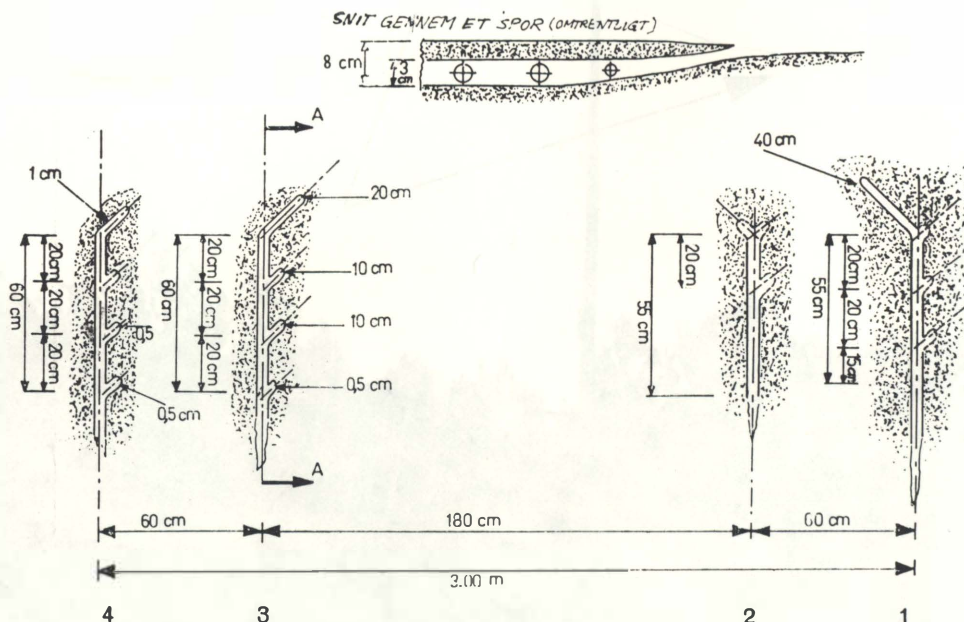

Fig. 4. Plan over sporene og (øverst) et skematisk tværsnit af et af dem. – Bemærkning til fig. 4: Den spanske tegner synes at have haft lidt besvær med tallene. Hvor der står 0,5 cm, skulle der sikkert have stået 5 cm; Den ene cm øverst til venstre skulle nok have været 10 cm – med mindre han i disse tilfælde pludselig er begyndt at oplyse forgreningernes diameter. – Red.

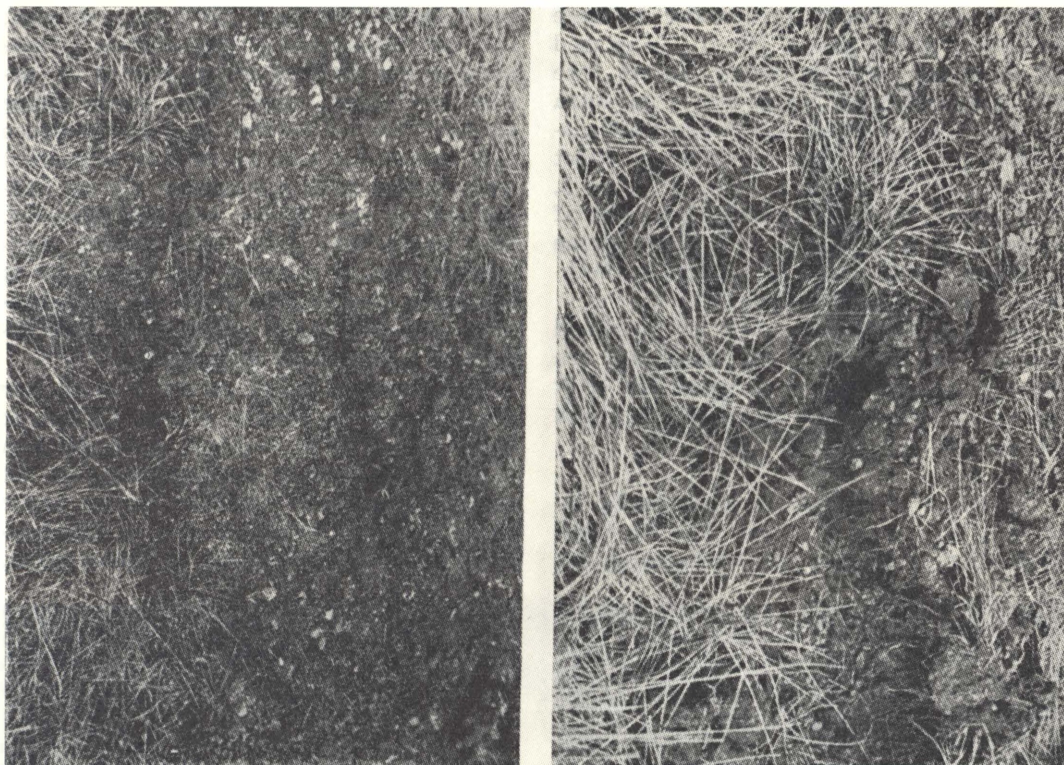

Fig. 5. Til venstre et billede af spor 3 og 4. Til højre et nærbillede af spor 4's åbning.

rallelt med denne. En sådan jordvold ville følge den bane, den indstukne stang havde beskrevet.

Sammenfattende kunne vi sige, at sporene til en vis grad lignede de gange, muldvarpene graver i en mark meget tæt under jordoverfladen, men med den bemærkelsesværdige og væsentlige forskel, at de var meget snævre (som det fremgår af skitsen), at de lå i par og var parallelle, at de alle var orienteret i samme retning (NV-SØ), at de havde een åbning svarende til indgang og udgang, og at man ved at fjerne jorden over disse kanaler, boret igennem jorden af en hård genstand, fandt nogle mærkelige side-forgreninger i samme indbyrdes afstand, ikke særlig lange og med lille diameter.

Af alt dette kan man slutte, at sporene ikke kan hidrøre fra dyr; heller ikke fra nogen kendt maskine, når man tager sporenes udseende i betragtning: de var nærmest vandrette, kun med en lille hældning nedefter; de lå i ringe dybde; de havde de omtalte forgreninger, etc. – se skitsen på figur 4.

Det er værd at nævne, at væggene i disse små kanaler bar præg af at være klemt ud mod siderne. Dette sandsynliggør den hypotese, at en lige og hård genstand med stor kraft var blevet presset ind gennem jorden.

Blandt de to par spor, der blev fundet, var sporene i det venstre par langt mere klart formede end de andre. I 9-10 meters afstand var der yderligere fire spor, men de var meget udviskede, hvorfor vi afholder os helt fra at udtale os om dem.

Da vi havde fjernet jorden, der dækkede de underjordiske gange, gik vi i gang med at undersøge dem indvendig. De så ikke ud til at indeholde noget stof (var altså tomme, i modsætning til f.eks. Marliens-sporene fra 1967, der indeholdt et violet pulver; UFO-NYT nr. 4, 1967, nr. 1 og 3, 1968, red.). Vi tog et gibsaftryk af et af sporene, der ganske vist – som det kunne forudses – blev noget uformeligt og betydelig større, end mærket faktisk var.

Af noget særligt, plastisk ler lavede vi desuden en model af den genstand, fru Soler havde set, idet vi formede den efter hendes anvisninger om de enkeltheder, hun havde iagttaget ved UFO'et.

☆

Da det er af indlysende menneskelig interesse, tilføjer vi, at vidnet ikke fik noget chok eller oplevede andre ubehagelige følger i forbindelse med UFO-observationen; hun var tværtimod særdeles glad og tilfreds over, at hun havde haft det held at se „sådan noget kønt noget". Hun havde aldrig før hørt tale om UFO'er, men på den anden side forsikrede hun os, at hun udmærket godt kender både almindelige fly og helikoptere og kan skelne dem fra hinanden. Hun kunne ikke rigtig udtale ordet „helikopter", som er et svært, nyt udtryk for et menneske med hendes viden og dannelsestrin; men hun havde lejlighedsvis set helikoptere i fjernsynet derhjemme.

Hun forsikrer altså, at det, hun så, var noget ganske og aldeles ukendt, og hun er ikke i stand til at forklare, hvad det kan have været, hvilket er forståeligt, da det samme ville være tilfældet for os under lignende omstændigheder. Det er ejendommeligt at lægge mærke til, at vidnet sagde,

Fig. 6. Til venstre: Nærbillede af spor 3. Til højre: Billede af spor 1 og 2.

det måtte være noget, der kom *fra det fremmede,* idet hun således prøvede at motivere den undren og forbløffelse, som denne hændelse forårsagede. Vi ved jo, at i gamle dage – og for resten også i dag – betyder „fremmed" for mange mennesker det samme som *fjernt, sært og overraskende* ... Noget mærkværdigt og ualmindeligt.

Stendek, marts 1972 / H.H.

1) ALGO, Barcelona, første halvdel af juni 1970.

2) Da vi ikke har lov til at offentliggøre hendes rigtige navn, bruger vi pseudonym.

3) Centro de Estudios Interplanetarios, UFO-organisation i Barcelona. Udgiver tidsskriftet „Stendek".

NB: Læs i UFO-NYT nr. 1, 1973, om en dansk parallel til dette tilfælde!

DET KRITISKE HJØRNE

„UFO-eksperten" von Braun

Tror ikke på flyvende tallerkener eller små grønne mænd i dragter.

Rio de Janeiro, tirsdag (AP).

Den amerikanske raketspecialist Wehrner von Braun erklærede i går under et besøg i Brasilien, at han ikke tror på flyvende tallerkener eller små grønne mænd i rumdragter.

„Sådanne ting eksisterer ikke. Jeg betragter det hele som hallucinationer", sagde han, men tilføjede, at „videnskaben har pligt til at være åben".

Braun, der er tidligere leder af det amerikanske rumadministration og nu vicepræsident for Fairchild Industries i Californien, sagde, at han „aldrig har set flyvende tallerkener eller små grønne mænd, så jeg kan tale fra erfaring".)*

Han påpegede, at kun tre procent UFO-observationer i et nyligt studie, foretaget af det amerikanske luftvåben, havde vist sig uforklarlige.

På et spørgsmål om, hvorvidt der eksisterer liv på andre planeter, svarede han, at det kunne der statistisk og teoretisk udmærket. Han sagde, at der uden tvivl er mange planeter som Jorden og at det vil være „frivolt at tænke sig, at kun Jorden kan opretholde liv".

„Liv er så vidunderligt. Det er absolut usandsynligt, at den som skabte livet, kun gav det til den lille planet kaldet Jorden", sagde han.

Lolland-Falsters Folketidende 14/11 1972.

- og hvad skal man så tro?

Wehrner von Braun citeres for at have sagt, „at kun 3 % i et nyligt studie, foretaget af det amerikanske luftvåben, havde vist sig uforklarlige".

Den af U.S. Air Force finansierede Condon-kommission, som havde til huse på Colorado Universitetet med professor Edward U. Condon som leder, offentliggjorde sine undersøgelser i *januar 1969.* Konklu-

**) Hvad mener von Braun med dette? Som det står her, svarer det til: „Der findes ikke kænguruer. Jeg har ikke været i Australien, så jeg kan tale fra erfaring." – Nå, der er nu nok tale om en trykfejl. – Red.*

sionen var i store træk, at man burde glemme alt om flyvende tallerkener og finde andre mere nyttige videnskabelige mål at forfølge. Men de i rapporten „uforklarlige tilfælde" lå betydeligt over 3 %.

U.S. Air Force lukkede Project Blue Book i 1969. Dette år havde der iflg. USAF kun været 1 „uforklaret" observation ud af ialt 146 tilfælde, svarende til 0,7 %. Tager man derimod iflg. USAF alle observationer fra 1947 til 1969, finder man, at de „uforklarede" observationer andrager ialt 5,6 % af samtlige observationer indrapporteret til U.S. Air Force.

Det kan derfor være lidt svært at forstå, hvor Wehrner von Braun har sine tal fra.

Naturligvis kan der atter være startet en undersøgelse af UFO-spørgsmålet indenfor U.S. Air Force, hvis resultat von Braun altså har fået kendskab til. Dette lyder blot ikke særlig sandsynligt. Det ville være ejendommeligt, hvis von Braun ville blive involveret i et sådant arbejde, da han alligevel ikke har naturlige forudsætninger for at optræde som specialist på dette felt. Hans arbejde er og har altid været teknisk og administrativt betonet i forbindelse med raketkonstruktioner.

Mere sandsynligt lyder det, at han på en pressekonference har fået slynget det berømte spørgsmål om de flyvende tallerkener ud, hvorefter han, som visse af vore hjemlige „specialister", med stor ekspertise har givet sin mening til kende og samtidig har udslynget et tilfældigt tal og henvist til en U.S. Air Force-undersøgelse (der har jo været så mange), som desværre heller ikke hører hjemme blandt realiteterne.

Når han i samme sammenhæng påpeger, „at videnskaben har pligt til at være åben", burde det måske fra hans side have været mere korrekt samtidig at forklare, hvorledes han er kommet til sin konklusion, i stedet for at slynge nogle „kendsgerninger" ud, som blot vidner om manglende reel indsigt i emnet.

– – –

Wehrner von Braun har tidligere udtalt sig om UFO'er, hvilket er blevet citeret i

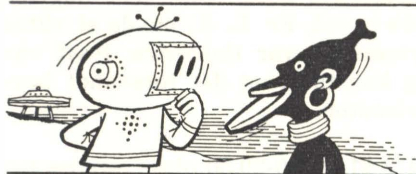
Wernher von Braun

UFO-NYT. Denne udtalelse er hentet fra det norske „NÅ", nr. 30, 26. juli 1969:

/ „og hvad siger von Braun?"

– Tilgi et tåpeligt spørgsmål, men Deres lærer professor Hermann Oberth har hevdet at flygende tallerkener eksisterer, og at det faktisk finnes muligheter for at vesener fra andre planeter besøker oss. Hva er Deres tanker om det?

– Jeg synes ikke spørsmålet er tåpelig. Jeg har stor respekt for min gamle professor, men er ikke enig med ham i alt. Enhver har ret til sin egen mening. Min er: Jeg har aldri sett noen flygende tallerken, jeg har heller aldri sett noe uigjendrivelig bevis for at de finnes. Men på samme tid kan jeg ikke si at de ikke finnes. Hvis det i morgen skulle lande en her i Huntsville, så skal jeg øyeblikkelig innrømme deres eksistens og skifte mening. På dette området kan jeg bare akseptere hva som er åpenbart.

RAPPORT HJØRNET

6/11 1971 kl. 23,30–23,33 i Nyborg. I sin baghave havde fr. H. S. sammen med sin søn denne fantastiske oplevelse: De sad begge ved vinduet, da de så en ballonlignende genstand på ca. 45 cm i diameter komme i langsom bevægelse nordfra på fortovet; den var svagt lysende, hvid. Den standsede op ved indgangen til haven, i ca. 30 sekunder. Ved indgangen er der to trin, og efter at have taget 3 små hop på hver af dem gled den stille og roligt langs med havefliserne op mod huset. Haven er ca. 15 meter lang. 5 meter fra huset standsede den igen og lå stille i ca. 30 sekunder, derefter ændrede den kurs over mod deres hæk, hvor den igen lå stille nogle sekunder. Så foretog den igen nogle små hop for herefter at sætte en vældig fart på op i luften og forsvinde i nogle skyer i syd. De løb begge straks ud i haven og kiggede op, men den var ikke til at se mere. Fr. H. S. skriver i sin rapport, at både hun og sønnen under observationen var ligesom naglet til stedet.

– – –

4/3 1972 kl. 6,45 ved Kronåsen i Norge så en ung mand fra Bergen 8-10 rødt og gult lysende objekter. De var hver for sig på størrelse med et nålehoved. Han kom kørende i bil og så dem igennem sin bilrude. Objekterne havde retning mod Flesland lufthavn. Men som observatøren siger, kan han umuligt tro, at det har været fly. Han var så optaget af at se på objekterne, at han endte i vejgrøften. Observationstid: 15 sek.

– – –

28/3 1972 kørte A. H. i bil ad kystvejen på hovedvej 7. Ved udmundingen af denne så både han og 4 passagerer samtidig 4 hvide, klart lysende objekter. (Størrelsen er ikke angivet). De fløj i formation, først på række alle fire, hvorefter de skiftede til to og to. Hastigheden anslås til 100-150 km og afstanden til ca. 400 m fra observatørerne. De troede først, at det var vejlysets genspejling i bilruderne. De siger alle, at de ikke kan forklare oplevelsen med noget kendt fænomen. De blev set i nordøst, og forsvandt i sydvest. Observationen varede 5 min., fra 19,40-19,45.

– – –

1/4 1972 så J. C. fra en køkkentrappedør i ejendommen, hvor han bor, en rød-brun genstand med gul-grøn korona. Han havde taget vasketøj ned fra tørrestativet i gården. Da han stod ved køkkentrappedøren, kiggede han op på himlen og så i zenith genstanden. Den var på størrelse med en ært og bevægede sig med stor fart i retning nordvest. Da synsfeltet jo ikke er ret stort i en gård, så J. C. kun genstanden i ca. 15 sekunder. Genstanden pulserede og havde svagt lys. Observationstidspunktet: Midnat.

– – –

21/6 1972 fra 00,30-00,32, Skagen. Her så H. G. to skarpt hvidgule objekter i sydvestkanten af Storebjørn. Vejret var klart, og objekterne var på størrelse med en ært. H. G. fortæller, at han, som han så tit gør, sad og betragtede stjernehimlen med sit teleskop ved sin side. I vestlig retning blev der ligesom tændt et meget kraftigt lys, ved siden af nogle stjerner, som han ikke

kender navnene på. Kikkede på dem i teleskopet i 4-5 sekunder, hvorefter de forsvandt. Efter et ophold på ca. 10 sekunder kom objekterne til syne igen, atter 4-5 sekunder, hvorefter de igen forsvandt. Objekterne var stationære og tændtes og slukkedes på stedet.

– – –

31/7 1972 kl. 22,10-22,11, Fredericia. Her blev en rød genstand på størrelse med en ti-øre observeret. Genstanden blev set i den østlige horisont ca. 15 gr. Den steg stejlt til ca. 30 gr. højde, hvorefter den steg skråt op til ca. 60 gr. højde, hvor den forsvandt i skyerne. Observatøren skriver i sin rapport, at genstanden var stribet i sin røde farve.

– – –

3/8 1972 kl. ca. 23,00, observationstid ca. 3 min. Observationsstedet: Fuglsangsskoven ved Fredericia. A. W. og hans kone sad og talte om en observation, som de havde hørt om nogle dage i forvejen, da fruen fik øje på et 20 cm stort objekt, som fløj i lige linje fra vest mod øst. A. W. betragtede objektet i kikkert. Objektet sendte ligesom lys bagud, med bestemt tidsinterval. Det havde form som en rugbybold, og A. W. beskriver farven stærkere end solen (orange) over det hele. Objektet fortabte sig i horisonten. Flyvehøjde ca. 60 gr.

– – –

10/8 1972 kl. 21,50-21,53 så P. O. fra Rungsted et orange objekt. Det blev set i Rungsted havn. Observatøren var sammen med 3 andre, og de så alle det orange objekt i øst, i ca. 15 gr. højde. Størrelse som en ært. Det bevægede sig i løbet af de 3 minutter i retning vest-syd-vest, og forsvandt her i ca. 5 gr. højde over horisonten. Objektet beskrives som rundt og i kikkert kunne man se, at der på toppen udgik en del opadrettede spidse stråler. Strålerne var orange (som objektet), men var hvide i spidserne.

– – –

Fra den 11. august er der disse 4 rapporter:

11/8 1972 kl. 20,50-20,51. Fr. L. K. så ved Kongelunden 2 gule genstande i retning fra syd mod nord. Størrelsen angives som et nålehoved. Fr. L. K. havde et vidne med. Flyvemåden var flaksende, lyset var stærkt og konstant, og det forsvandt hurtigt i horisonten.

– – –

11/8 1972 kl. 20,40-20,50 observeredes fra en gårdsplads i Haslev en grå genstand. Størrelse som en ært, aflang. Afstanden fra genstanden anslås til 1.000 meter. Observatøren havde sin datter med, og hun beretter: Vi så den i ca. 15 gr. højde i nordvestlig retning som et stort kraftigt lys. Den accellererede pludselig med stor fart lodret op – efter sig havde den en røghale. Den steg til stor højde i en bue, røghalen forsvandt, og den tog flyveretning sydøst. Der var ingen lyd fra genstanden.

– – –

11/8 1972 kl. 20,50-21,35 så fr. I. A. tilfældigt ud af sit vindue på Roskildevej. Herom beretter hun: Jeg så lys som fra en flyvemaskine (rød- og grønlige blink), men „flyvemaskinen“ bevægede sig overhovedet ikke i lang tid. Nogle minutter senere kom endnu en lysende genstand til syne, større og med stærkere lys, som fra to store runde „lygter“, der lyste gult. Denne genstand bevægede sig frem og tilbage i vandret retning (langsomt), idet den hele tiden vendte tilbage til den mindre, blinkende genstand. Så kom endnu en lille genstand til syne, magen til den første, og denne holdt sig også på samme sted hele tiden, i nærheden af den først observerede. Efter ca. 45 minutter forsvandt alle 3 genstande langsomt i sydlig retning.

– – –

11/8 1972 kl. 21,00-21,50. H. L. fra Langhusvej i Brønshøj. Her er det 4 genstande, det drejer sig om, og de var fordelt på to typer. Den ene type var hvidgul, og den anden var rød. Det røde lys var pulserende, og det hvide lys var konstant. Hastigheden var fra 0-400 km, de var kugleformede, ca. 10-20 m i diameter, og afstanden til dem ca. 10-20 km. Disse genstande bevægede sig også frem og tilbage, nærmede sig hinanden, som i den foregående beskrivelse. Dog

kunne der i denne beskrivelse ske dette, at lyset forsvandt og derefter dukkede op et andet sted. Genstandene blev set i vest og forsvandt i vest-syd-vest.

– – –

12/8 1972 kl. 21,55-22,00. P. L., Vestergade i Svendborg, beretter, at han denne aften sammen med sin kone så et rødt objekt. Det blev set i retningen øst-syd-øst og var i ca. 10 gr. højde over horisonten. Objektet lignede nærmest et juletræ, en klartlysende stav på højkant, hvorfra der strålede farvet lys skråt nedad. Under første del af observationen var strålerne røde, og objektet blinkede med et interval på ca. ½ sek. Størrelsen af objektet var max. ½ cm i udstrakt arm. Da objektet var forsvundet, gik observatøren ind i sin stue for at se TV og fortæller sin kone om sin oplevelse uden for huset.

Kl. 22,30 så observatørens kone ud af vinduet og fik øje på et objekt i 10 graders højde over horisonten. Det bevægede sig mod øst, og den forreste del havde stråler, som blinkede blågrønt, imens den bageste del var rødt blinkende. Objektet ligesom vendte og kom tilbage i samme retning. Da observatøren gik ud på gaden, mødte han sin genbo og sammen betragtede de fænomenet i ca. 10 min.

– – –

18/8 1972. Nesttun i Norge. Et ægtepar så et objekt fra deres bopæl kl. 22,05-22,07. Hastighed 150-200 km/t. Størrelse 8-10 m. Afstand ca. 300 m.

Gennem vinduet så de et kraftigt rødt lys. Først troede de, at det var en raket, men det bevægede sig horisontalt med konstant hastighed. Med ét stod det stille. Derefter blev det betragtet i kikkert. Det blev opfattet i form som et liggende U, med lys i den øverste og nederste kant. Mellem kanterne var der ca. 8-12 runde lys, som pulserede uafhængigt af hverandre. Objektet var skarpt aftegnet, da det blev set i kikkert, og alle lys var rødtonede. Efter ca. 2 minutter forsvandt objektet brat, alle lys slukkedes samtidig, og da var der bare stjernerne at se.

– – –

18/8 1972. A. V. K. fra Kastrup så fra sin bopæl 5 gult lysende genstande komme fra Nordøst-sydvest. De bevægede sig med høj fart i flyveretningen, og var i ca. 3000 meters højde. Der var ingen lyd fra dem, og der var heller ikke lys- eller farveændringer. Tidspunktet 23,32. De blev set i ca. 5-6 sekunder.

– – –

20/8 1972 så en husmoder i Haslev 3 genstande på himlen. De så ud i farven som stjerner. Størrelse som nålehoveder. Genstandene passerede fra nordvest mod sydøst på stribe og var synlige i ca. 2 minutter. Den midterste blinkede rødt nogle gange.

– – –

21/8 1972, Slagelse kl. 21,00-21,01. En lys orange genstand. Den bevægede sig fra vest mod øst ca. 30 gr. over horisonten. Samme hastighed som en satellit, lyset var konstant. Månen havde på denne aften ¾ størrelse, og genstanden bevægede sig hen over denne og kunne stadig betragtes. Da den var midt i Månens lys, kunne en lille spids, mørk kontur ses bag genstanden. Efter at den havde passeret Månen, kunne den spidse kontur ses som noget mørkt. Genstanden forsvandt bag nogle træer.

– – –

27/8 1972 blev der ved Bendstrup Camping, ca. 7 km fra Hillerød, set et stjernelysende objekt i 10-15 gr. over horisonten. Det fløj fra øst mod syd. Observationstid 20,22-20,28. Der var flere vidner til observationen.

– – –

9/9 1972 kl. 01,30 ved Esbjerg. En ung mand kom kørende i bil. I ca. 45 gr.s højde så han en orange genstand, stærkt og konstant lysende. Observatøren kiggede på genstanden, som kom nærmere og nærmere. Ca. 300 m før observatørens bil dykkede genstanden. Den fløj meget langsomt, kun ca. 15 m over jorden, og ca. 25 m fra bilen.

Da observatøren havde betragtet genstanden i ca. ½ minut, forsvandt den pludselig lodret op i luften. Der var ingen detaljer at se på genstanden, den blev bare opfattet som lys.

– – –

23/9 1972, Landås, Norge. 17,10-17,12 så J. J. et cirkelrundt objekt, der var sølvblankt. Han så det oppe over en fjeldkam, som skjulte noget af objektet. Men han så tydeligt, at objektet drejede 45 gr., hvorefter det forsvandt over fjeldkammen. Det var på størrelse med en ært og var lydløst.

– – –

Den 28/9 1972. En ung pige gik en tur i Magleparken i Ballerup med en ven. Kl. 20,45-20,50 blev de opmærksomme på en lysende plet i øst, som bevægede sig mod nord. I første omgang troede de, at det var en stor satellit, men den bevægede sig i bølgende bevægelser. Den bevægede sig med vekslende hastighed, på den måde, at den havde fart på, når den gik ned og op i bevægelserne, for at stå næsten stille på toppen af bølgen. Denne rutschebanetur foretog den ca. ti gange, derefter fløj den i lige linje mod nord og forsvandt. Da den blev observeret, og indtil den gled ind i den lige flyveretning, var den hvid, her skiftede den til rød.

– – –

Den 1/10 1972, Skagen. Kl. 01,05-01,06 så H. G. et objekt, som han beskriver som skarpt gadelys med en grøn krans omkring. H. G. skriver i sin rapport, at han observerede objektet i Store Bjørn, over Karlsvognens yderste del af vognstangen. Her kom det pludselig til syne som en ært, meget kraftigt lysende. Det blev hurtigt større og sluttede som en stadig kraftigt lysende plet med en fantastisk grøn korona på størrelse med en ti-øre. Observationstid ca. 8-10 sekunder. Der var ingen lyd fra det, og det forsvandt ligeså hurtigt, som det kom.

– – –

9/10 1972. Fru I. L. og hendes søn havde på Langeland, hvor de bor, en observation fra kl. 17,15-17,34. De så et objekt på ca. 2-3 cm stående skråt på højkant, lysende som en stjerne. Det blev set i 30 graders højde over horisonten og forsvandt i solnedgangsfart bag denne.

– – –

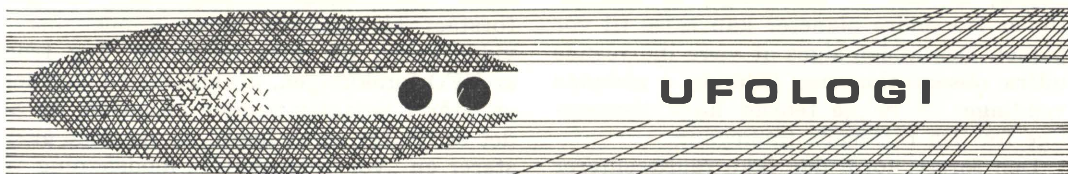
En mand fra Ålborg fortæller her om en observation, han har haft i Vadum den 10/10 1972 kl. 17,40-17,58.

Jeg så to lysende genstande i vestlig retning, højde ca. 30 grader over horisonten, flyveretning mod øst. Den ene var nærmest som et aflangt lys (vandret), men den bevægede sig, så den kom til at stå lodret. Lige før dette skete, viste der sig en lysende kugle foran det aflange lys. Fra lodret stilling bevæger den sig igen i vandret stilling, for at stå stille på dette sted i 4-5 minutter. Derefter forsvandt den i sydvest. Den lysende kugle var forinden forsvundet i samme retning. Farven på genstandene var gul. Den store genstand var på størrelse med en ti-øre, og den lille som en ært.

– – –

11/10 1972, Skagen, kl. 00,25-02,15. H. G. har igen haft en observation, denne gang var det på et meget begrænset område af stjernehimlen, nemlig over Karlsvognen i ca. 60 graders højde, altså omtrent i zenith. Der var ialt 3 obj., et rødt, et gult og nogle gule blinklys. Det røde objekt bevægede sig begrænset, det var på størrelse med en ært. I lang tid var der ingen bevægelser at se, men kl. 02,10 blev der ligesom signaleret fra et lille punkt, først 2-3 blink, derefter et lille ophold, og derefter 3-5 hurtige blink. Det sluttede kl. 02,15.

Et forslag til undersøgelse af 10 punkter

Et åbent brev til UFO-forskere

af Jacques Vallée

For 20 år siden, i sommeren 1946, blev de første store serier af observationer, af hvad der senere blev kendt som UFO-fænomenet, gjort over Sverige. I to årtier har vi været vidne til dets udvikling, men vor forvirring har intet svar fået. Hvert forsøg på forklaring er blevet fanget mellem to yderpunkter: troen på, at objekterne, selvom de synes usædvanlige i opførsel og tilsynekomst, må være af konventionel natur, og troen på, at objekterne styres af intelligensvæsener fra rummet.

Den første teori siges at være prioriteret

Jacques Vallée, der er født og uddannet i Frankrig, har taget doktorgrader i matematik og astronomi. Han har udført forskning i satellit-, mikrobølge- og radarteknik. Han er konsulent ved NASA's "Projekt Mars Map" og har været forskningsassistent ved McDonald Observatoriet i USA, ligesom han har haft et snævert samarbejde med professor J. Allen Hynek.

Jacques Vallée har skrevet de tre UFO-bestseller „Anatomy of a Phenomenon", "Challenge to Science" samt "Passport to Magonia", ligesom han har skrevet en mængde artikler om sit arbejde med datateknik og statistik i relation til UFO-observationerne. Endvidere var han en af de videnskabsmænd, der blev indkaldt til konsultation -af Condon-kommissionen.

Meget af det skriftlige materiale fra Jacques Vallée's hånd har været offentliggjort i det seriøse, engelske UFO-tidsskrift "Flying Saucer Review", hvorfra vi har hentet nedenstående artikel, som fremkom for 6 år siden.

Vi overlader til læserne at bedømme, om det stadig er relevant at beskæftige sig med alle de opstillede 10 forslag til undersøgelse af UFO-problematikken. Redaktionen modtager også gerne realistiske forslag til løsning af nogle af de stillede spørgsmål, ligesom nye undersøgelsesforslag er særdeles velkomne.

oh

højest, da det er utænkeligt, at civilisationer fra andre planeter kan rejse til vor planet. Den anden siges at være indlysende udfra observationerne. Udtrykt i sådanne vendinger er begge teorier højst usmagelige for den rationelle tankegang.

Den første, fordi den ikke repræsenterer de observerede fakta. Den anden, fordi den kun er et hastigt undfanget og overfladisk svar fremstillet for at skjule vor uvidenhed og som ikke tilfredsstiller kriterierne for en videnskabelig teori.

Det er på tide, vi kommer til den klare erkendelse, at der ikke er nogen erstatning for videnskab. I tyve år, fordi den officielle videnskab har tiet om problemet eller har valgt at ignorere dets mulige sammenhæng med menneskets fremskridt, har vi været nødt til at udvikle vor egen terminologi, at udtænke nye fremgangsmåder, at oprette et verdensomspændende net til indsamling af materiale.

Nogle af os har brugt historikerens, arkæologens, filosoffens eller matematikerens teknik i forbindelse med sagen. Ikke fordi det var ens job, men simpelthen fordi man følte, „at nogen måtte gøre noget". I dag kan vi se kritisk på resultatet. Da vi har arbejdet uden officiel støtte, er vi sluppet for censur og det pres, som sædvanligvis lægges på videnskabelige forskere i alle lande. Til gengæld har vi aldrig haft de videnskabelige hjælpemidlers fulde kraft til vor disposition. I dag, hvor vore anstrengelser er nær officiel anerkendelse, er vi stadig ikke i stand til at præsentere en sammenhængende teori til forklaring af UFO-fænomenet. Vore resultater er fragmentariske, og mange muligvis rige områder er endnu ikke undersøgt.

Jeg vil hævde, at denne situation er typisk for ethvert nyt videnskabeligt område, hvis udvikling skyldes oplyste amatørers arbejde. Ordet „amatør" må ikke misforstås. Udviklingen af flyvning, radioastronomi, elektromagnetisme og raketteknologi har været amatørers værk.

Men vi må være klar over, at disse pionerers anstrengelser kun er blevet anerkendt som vigtige bidrag, fordi de har forstået at indordne deres kundskaber i videnskaben på rette tidspunkt. Jeg tror, at UFO-forskningen, ufuldkommen som den er, står i nøjagtig samme situation, og at det er tid for os at indse, at der ikke eksisterer en „vor videnskab" i modsætning til videnskab i al almindelighed. Der er kun en videnskab, og den tilhører ikke udelukkende en udvalgt gruppe mennesker. Videnskaben tilhører alle. Hvad professionelle videnskabsmænd siger og gør, bærer ikke nødvendigvis videnskabens stempel.

Til gengæld bærer det, som mennesker som Edison, Tsiolkovski, Gramme og brødrene Wright siger og gør, det ofte.

Alt for længe har de fleste medarbejdere ved dette blad (Flying Saucer Review. o.a.) set på videnskabsmændene som outsidere. For længe har de anklaget videnskabsmændene for uvidenhed og træghed i behandlingen af UFO-fænomenet. De mennesker, der har materialet, har også ansvaret for at studere og præsentere det. Og vi har materiale i vore arkiver, som er langt bedre, end hvad noget observatorium eller noget flyvevåben nogensinde har haft om UFO-fænomenet. Derfor er det vort ansvar og ikke nogen anden gruppes, at påtage sig undersøgelsen af dette materiale, og vi har ikke nogen grund til at afvente officiel anerkendelse. Brødrene Wright ansøgte ikke om flyvelicens. Edison bad ikke om særlig tilladelse. De gjorde kun, hvad de følte var rigtigt, og kun de kunne gøre det.

For at støtte min fremstilling af, at UFO-forskningen hverken mere eller mindre end noget andet område er et almindeligt område indenfor videnskaben, har jeg lavet en fortegnelse over 10 punkter, som kan forventes at finde deres løsning ved anvendelse af den almindelige videnskabelige teknik (d.v.s. problemer som ikke kræver udvikling af nye metoder, og som ikke forudsætter nye opdagelser på andre områder).

Disse 10 punkter indeholder ikke meget svære og indviklede spørgsmål som analyser af landingsrapporter og f.eks. den mu-

lige forbindelse mellem UFO'er og Mars' cyklus. Jeg har udelukkende valgt fundamentale tekniske problemer vedrørende observation, indsamling af materiale, klassifikation og efterforskning.

Løsningen af disse 10 simple opgaver er afgørende for den fremtidige UFO-forskning og desuden et solidt grundlag. Vore tidligere fiaskoer skyldes for en stor dels vedkommende utilstrækkelig forberedelse og dokumentation indenfor disse 10 områder. Jeg ønsker også at lægge vægt på, at ingen teori om UFO-fænomenet kan være andet end gætteværk, førend disse 10 fundamentale problemer er løst.

1. Der må udvikles et informations-efterforskningssystem vedrørende UFO-observationer. D.v.s. et system som muliggør en hurtig og præcis registrering af omstændighederne ved enhver observation, og som kan tjene som et grundlag for statistiske studier af rapporterne.

2. Man må diskutere og forbedre de eksisterende arkiver og klassifikationssystemer med henblik på hurtig bearbejdning af et stort antal observationer. De amerikanske observationer bør reduceres efter ensartede retningslinier (inklusive U. S. Air Force-arkiverne) med det formål, inden to år, at katalogisere omkring 3.000 observationer på en sådan måde, at de kan aflæses af en datamaskine.

3. Der må laves en seriøs og udtømmende fortegnelse over observationer af usædvanlige himmelfænomener offentliggjort af professionelle videnskabsmænd i det 18., 19. og tidlige 20. århundrede.

4. Der må laves en fortegnelse over andre (end i pkt. 3 nævnte) observationer, gengivet uforkortet og uden kommentarer bortset fra bibliografiske oplysninger, og i kronologisk orden op til september 1939, hvor 2. verdenskrig startede.

5. Der må indsamles præcise oplysninger om "foo-fighters", observeret over Tyskland og Stillehavet under 2. verdenskrig. Den eneste effektive måde at samle dette materiale på er ved at kontakte krigsveteraner i alle lande, enten gennem personlig henvendelse eller ved at kontakte disses organisationer.

6. Alle tilgængelige dokumenter omhandlende den skandinaviske observationsbølge i 1946, som ikke er særligt godt kendt, bør oversættes og genoptrykkes i strengt kronologisk orden.

7. Der bør snarest muligt oprettes et net af kortbølgeradiostationer for hurtigt at kunne registrere usædvanlige objekters bane. Til og med kunne et sådant net spille en vigtig videnskabelig rolle ved sporing af meteorer og satellitter, hvis mandskabet var optrænet heri. Det ville være tilrådeligt at konstruere, eksperimentere med og muligvis masseproducere simple instrumenter til måling af elektro-magnetiske forstyrrelser. Disse instrumenter kunne placeres i og anvendes af dette net for at konstatere hyppigheden af og usædvanlige variationer i det elektromagnetiske felt. Dette kan have stor videnskabelig værdi i forbindelse med mulig tilknytning til UFO-fænomenet.

8. Der bør foretages en kritisk vurdering af rapportoptagningsproceduren samt af de spørgeskemaer, som anvendes i forskellige lande. Find ud af de bedste metoder til at interviewe mennesker, der har været ude for usædvanlige himmelfænomener og optræn hold af interviewere og undersøgere i brugen af disse metoder.

9. Foretag en seriøs undersøgelse af sociologiske mønstre i forbindelse med UFO-fænomenet i et forsøg på at konstatere rigtigheden af, at der vil være fare for panik i tilfælde af stor UFO-

aktivitet. Foretag en beregning af den rolle, som ansvarlige, organiserede UFO-forskningsgrupper og myndigheder kan spille i tilfælde af en sådan socialt splittende udvikling.

10. Reorganiser UFO-forskningen på det lokale plan i lande, hvor den er gået i stå eller brudt sammen på grund af stridigheder personer imellem. Lav en verdensomspændende liste over ansvarsbevidste organisationer og tidsskrifter, som har udvist oprigtige bevæggrunde og seriøse videnskabelige (og ikke sensationssøgende!) tilnærmelser til de studerede observationer.

Jeg er klar over, at alle disse problemer på et eller andet tidspunkt i et eller andet land er blevet undersøgt af omhyggelige forskere, og at nogle af disse problemer endog har fundet en foreløbig løsning. Disse 10 problemer er især blevet valgt, fordi der allerede er opnået nogen erfaring i at nærme sig dem på bedste måde.

Men ingen af dem er blevet fuldstændig løst, skønt 1 og 2 er nær deres fuldendelse. Nogle, som 3, 4 og 6, kræver kun omhyggelig bibliografisk arbejde i et par måneder. De omhandler væsentligst centraliseringen og registreringen af eksisterende dokumenter.

Andre problemer kræver godt organiserede hold af specialister med adgang til datamaskiner, f.eks. 1, 2 og 9. Nogle, som 8, kræver adgang til officielle arkiver og internt kendskab til fremgangsmåden ved rapportering. 9 kan kun løses ved officiel støtte og kapital, og der gøres nu forsøg på at få denne støtte. Men alle andre problemer kræver ingen officiel godkendelse, og de kunne have været løst for længe siden, hvis amatørgrupper seriøst havde helliget sig forskningen. 5, 7 og 10 kræver ikke kun individuel handling, men en organiseret anstrengelse, og de udgør en klar udfordring til eksisterende UFO-grupper. Denne udfordring vil for første gang gøre det muligt at prøve disse gruppers effektivitet.

Min konklusion er, at UFO-forskere alt for længe er blevet stoppet i deres forsøg på en objektiv og frugtbar vurdering af kendsgerningerne. Ikke af officiel hemmeligholdelse eller professionelle videnskabsmænds træghed, men af deres egne indskrænkede teorier og deres mangel på realisme. De er ofte blevet plaget af ukritisk akcepterede rygter om nedstyrtede flyvende tallerkener og af rygter om militær machiavellisme*), og de har spildt det meste af deres energi på indbildninger, i stedet for at bruge den på konstruktivt analytisk arbejde. Som om en hård og stadig jagt efter kendsgerninger kan undgås og erstattes af åndelige øvelser. Som om beviser er unødvendige, så længe den strålende illusion af „kendsgerninger“ er tilgængelig i skinnende pakker. Man synes at have tænkt:

„Hvis jeg drømmer længe nok, kan jeg finde løsningen på dette problem, uden at skulle gennem alt det hårde arbejde“. Og alt for ofte har man taget initiativet til at reducere og indskrænke arbejdet slet og ret til en diskussion mellem tilhængere og modstandere. Det kan ikke undre nogen, at offentligheden ikke har udvist stor interesse, og at videnskabelige sammenslutninger har ignoreret problemet.

Et uforklaret fænomen eksisterer. Det må undersøges. Der er 10 problemer, der må løses, før en teori om UFO-fænomenet kan præsenteres fornuftigt. Nøglen til UFO-ernes natur og oprindelse er ikke inden for rækkevidde på nuværende tidspunkt. Men det er løsningen på disse 10 problemer.

Flying Saucer Review.
sept./okt. 1966 /S.H.C.

---

*) Hensynsløs anvendelse af alle midler for at nå sine mål.

LÆSERBREVE

UFO-sagen før og nu

Inspireret/provokeret af Karl Hansens indlæg under „Ufologi" i sidste nummer har jeg begået vedlagte, hvis afsluttende bemærkninger i øvrigt lægger op til en debat.

Der var en gang, hvor jeg kom til at interessere mig for flyvende tallerkener. Det var vist nogenlunde samtidig med Karl Hansen, eftersom artiklen „Flyvende tallerkener fra verdensrummet" sidder nogle få sider inde i min første scrapbog. Interessen var ganske vist opstået allerede i 1949, da jeg som ti-årig læste nogle artikler – vistnok i Dansk Familieblad. Men det er i hvert fald så længe siden, at jeg har gjort „karruselturen" med og derfor føler mig provokeret til at supplere artiklen i UFO-NYT's september-nummer.

Organiseret UFO-arbejde kom jeg først i kontakt med i 1959 – i øvrigt på en måde, der kunne illustrere Karl Hansens bemærkninger om kæft, trit og retning. Jeg henvendte mig til en af H. C. Petersens daværende nære medarbejdere og bad om at blive medlem. Samtidig afslørede jeg, at jeg var (nybagt) journalistelev. Og så fik jeg ellers en afvisning med store bogstaver. Plus en overhaling med endnu større bogstaver. Pressen havde nemlig tilladt sig at gøre grin med UFO'erne og med HC.

Det var selvfølgelig ikke pænt af pressen (omend forståeligt). Og det endte da med, at jeg blev medlem med højtideligt underskrevet identifikationskort og det hele. Og for resten særdeles gode venner med den, der havde givet mig overhalingen. Hun viste sig at være et herligt menneske.

Eksemplet kunne altså være en illustration til Karl Hansens bemærkninger om kæft, trit og retning. Heldigvis har jeg indtil dato ikke mødt „ufologer", der egnede sig til det system. Heller ikke i SUFOI's første år. Med den samling uregerlige individualister, der flokkede sig om HC's faner, blev SUFOI's pyramideform blot en ramme om et frugtbart anarki, der trivedes med eller mod HC's ønske.

Ganske vist yndede HC at kokettere med, at han alene kendte hele sandheden. Og derfor kom han gang på gang ud på dybt vand. Han gjorde sig til et alt for taknemligt offer for skeptikere, der ville underholde deres læsere. Men han var trods alt længe tolerant over for divergerende opfattelser. Og er det måske endnu.

I hvert fald fortjener han et bedre eftermæle i SUFOI end det, KH gav ham i sin artikel. For uden HC havde der sandsynligvis ikke været noget SUFOI. Det var hans person, latterliggørelsen samledes om i flere år, indtil det endelig blev forholdsvis respektabelt at interessere sig for flyvende tallerkener. Det fortjener han respekt for – hvilket senere tiders „ufologer" ikke bør glemme trods de uoverensstemmelser, der måtte være opstået i mellemtiden.

Jeg er endda tilbøjelig til at tro, at UL-

affæren næppe havde fået så stærkt greb inden for SUFOI's rækker, hvis den gamle „diktator“ stadig havde stået i spidsen for organisationen. For mig og sikkert for mange andre „veteraner“ forekom den affære netop at være noget af det, HC havde advaret stærkt imod. Gamle læsere af UFO-NYT husker muligvis, at jeg i vinteren 1966-67 advarede meget skarpt mod at lade sig fange af den limpind.

Måske fik UL netop sit blå stempel i UFO-kredse, fordi den blev omtalt i UFO-NYT, hvorimod mange andre sære ting i den store verden ikke blev fundet værdige til omtale i bladet, selvom de havde mindst lige så stor tilknytning til UFO-problemet.

Det var ikke første gang i SUFOI's korte levetid, at en dommedagsprofeti slog ind over tallerkenentusiasterne. Allerede den 4. februar 1962 skulle Jorden være tippet. Men også dengang holdt gamle mutter Jord balancen, og de tibetanske lamaer, indiske astrologer og amerikanske medier, der – ifølge forlydenderne – skulle have forudsagt tipningen, fik en meget lang næse. Til alt held havde ingen bygget betonbunkers dengang.

Mærkeligt, at de dommedagsorienterede ikke havde lært af Jehovas Vidner og undgået at fastsætte en bestemt dato. Det ville spare megen gammelklog latterliggørelse, når den famøse dato var passeret. De kunne dog have lært noget af Biblen, hvori der står, at ingen, end ikke Sønnen, kender dagen og timen.

Forhåbentlig er „ufologerne“ nu så voksne, at de for fremtiden overlader dommedagsprofetierne til de religiøse kulter, hvor den slags hører hjemme.

Dermed være ikke sagt, at man – som UFO-NYT har haft tendens til siden UL-affæren – skal indsnævre sit synsfelt til kun at omfatte de mest konkrete ting inden for UFO-problemet. Der er blandet så mange ting ind i sagen, at ingen dødelig i dag kan afgøre, hvad der er relevant, og hvad der ikke er. Man må blot bevare en sund skepsis, så man kan tage lidt kølig afstand fra det, man læser eller hører. Det er ingen skade til. Man kan alligevel ikke se en ting, hvis man kommer for tæt på den.

Skal man gøre stillingen op i dag, ender man enormt hurtigt ved det sokratiske standpunkt: Vi ved intet. Og derved er vi netop klogere end dem, som „ved“, at de flyvende tallerkener ikke eksisterer, og dem, som „ved“ den fulde sandhed om de flyvende tallerkener.

Vi har bare en til vished grænsende formodning om, at der er et eller andet, som flyver rundt deroppe. Det er der så mange beviser og indicier for, at det vel efterhånden kan tages for et faktum.

Men UFO'er har det som meteorer og kuglelyn. De kan ikke fremkaldes på kommando under laboratorieforhold. Derfor er videnskabsmændenes, pressens og de fleste menneskers skepsis forståelig og logisk. SUFOI's primære opgaver er derfor stadig 1) at få flere og flere til at betragte tallerkener som en mulighed, og 2) at samle et stadigt bedre bevismateriale samt 3) at bidrage til udforskningen af problemet.

Hvis man løser den første opgave, er man godt på vej med de to næste. Større interesse vil betyde flere rapporter, d.v.s. et bedre statistisk bevismateriale, og vil også give bedre økonomiske muligheder for at etablere en reel forskning på videnskabelig basis.

Det sidste er noget, SUFOI til dato ikke har haft kræfter til. Jeg har tidligere nævnt et eksempel på, hvad man kunne gøre: Da UFO'erne tilsyneladende følger de magnetiske linjer, og da de ofte ses mest, hvor der er store udsving i disse linjer, kunne man på et sådant geografisk sted placere følgende udstyr: Tre magnetiske pejleapparater – videreudviklinger af UFO-detektoren – der anbragt i en trekant ville kunne pejle en theodolit ind på eventuelle UFO'er. Theodolitten ville så følge objektets bane over himlen. Til theodolitten kunne man koble et automatisk kamera med en stærkt lysfølsom film, som kunne tage en lang

serie billeder med varierende blænder og tid.

Et sådant apparat ville dels kunne skaffe nogle autentiske UFO-billeder, dels ville filmen kunne sige eksperterne en masse om objekternes størrelse, lysstyrke, højde, retning, hastighed og eventuelle manøvrer.

Ideen er snublende nærliggende og inden for jordisk tekniks muligheder. Så vidt jeg ved, er den aldrig blevet realiseret noget sted. I hvert fald ikke officielt.

Hvis SUFOI havde de økonomiske midler, kunne forsøget gennemføres – og man kunne endda hyre videnskabsmænd, hvis objektivitet var nogenlunde uangribelig, til at gennemføre det.

Der er ganske givet andre og måske billigere projekter, der kunne realiseres, hvis viljen og de økonomiske muligheder var til stede.

Man kunne også efterprøve nogle af alle de teorier om UFO'ernes fremdriftsmetoder, som gennem tiden er blevet fremsat og derpå ganske stille gået i glemmebogen. Enten fordi de ikke fungerede – eller også fordi ingen gjorde sig den ulejlighed at efterprøve den. Det er åbenbart med dette som med vejret – at alle snakker om det, men ingen gør noget ved det.

En teknisk forskning ville være umagen værd. Blot én serie autentiske UFO-billeder, taget under videnskabeligt kontrollerede forhold, ville gøre meget mere for sagen end 50 UFO-bøger.

☆ ☆ ☆

Da SUFOI (og jeg) var meget unge og meget kosmiske, talte man meget om den åndelige og den tekniske side af sagen. De skulle helst følges ad. Den tekniske side er der som nævnt ikke gjort meget ved, og den åndelige ... tja, når man for få år siden har set en masse tidligere fornuftige „ufologer" hoppe ombord i UL's noneksistente rumskibsarmada, kan man jo nok få sine tvivl om, at der er sket nogen åndelig udvikling.

Alligevel vil jeg give Karl Hansen ret i, at for de mennesker, der beholdt deres skepsis og ikke lod deres personlige dømmekraft sætte ud af spillet, har UFO-problemet betydet en både intellektuel og følelsesmæssig udvikling. Jeg tror ikke, UFO-loger frygter det ukendte helt så meget som andre. Jeg tror – trods mange eksempler på det modsatte – også, at de er mere tolerante end gennemsnittet. Og de vil være mindre tilbøjelige til at møde en eventuel gæst fra verdensrummet med en ladning blyhagl – hvilket fra mit synspunkt er et skridt mod højere mental udvikling.

Jeg tror heller ikke, det er nogen skade til, at man forsker på „psykiske" felter, blot man beholder benene solidt plantet i den danske muld. Det er til gengæld en forudsætning. Gennem årene har jeg oplevet flere tilfælde, hvor folk er gået i stykker på den slags, fordi jordforbindelsen brast.

Men også på det psykiske område kan man sandsynligvis bruge en art videnskabelig metodik med gode resultater. Hvis man altså beholder benene på jorden. Det er trods alt på den, vi lever, og forholdet til naboen betyder nok stadig mere for ens „kosmiske" udvikling end en astral udflugt til Vega eller Proxima. Udflugten kan højst have betydning for en selv, hvorimod forholdet til naboen også kan have betydning for ham.

Nogle vil måske dermed mene, at jeg er adamski-aner. Well, den livskloge gamle „svindler" sagde mange fornuftige ting. En del af dem kunne for resten være hugget fra kristendommen ...

☆ ☆ ☆

Som det forhåbentlig er fremgået af ovenstående, er jeg ikke ude på at sælge UFO-NYT's læsere nogen „sandhed". Det nærmeste, jeg kommer en konklusion, er dette: At SUFOI's primære opgave stadig er at skabe større interesse for problemet de flyvende tallerkener – og dermed baggrund for en seriøs udforskning af problemet.

Spørgsmålet er så, om SUFOI griber denne opgave an på den bedste måde, eller om der er andre bedre eller supplerende

muligheder. Og dette spørgsmål vil jeg – om redaktionen ellers tillader det – gerne hermed kaste op til debat blandt bladets læsere. Jeg håber at se mange reaktioner på tryk i UFO-NYT's kommende numre.

Per Borggaard.

NB: Hvornår bliver de forskellige „UFO-fraktioner" modne nok til at samarbejde om problemets udforskning på trods af personlige fordomme og snæversyn? Hvornår bliver man enige om at gøre det største UFO-blad – „UFO-NYT" – til et fælles organ, der belyser *alle* aspekter af sagen? Det er jo ikke en umulig opgave. Redaktionen kan blot understrege, at kun lederen er udtryk for SUFOI's officielle meninger.

Et sådant samarbejde kunne måske skabe basis for, at „UFO-NYT" udkom *hver* måned. Det ville abonnenterne næppe være kede af – og bladet ville blive mere aktuelt.

UFO-fotos

Flyvende tallerken over Alberton?

Det begyndte altsammen en dejlig, klar aften i foråret 1967 i Alberton i Sydaustralien. Ellis E. Mathews, der dengang var 35 år, entreprenør og en respekteret og pålidelig borger i det lille samfund, skulle lige til at gå i seng.

Som mange andre husejere var han gået gennem huset for at låse af, da han pludselig kom i tanker om, at han havde efterladt sit filmskamera ude på verandabordet; han havde nemlig filmet tidligere på dagen. Og siden et bord udendørs om natten ikke lige er det rette sted for et så følsomt instrument, gik han ud for at lægge det tilside.

Da han tog sit Bolex-kamera op, opdagede han, at fjederen stadig var trukket helt op. Han mente, at det var bedst at udløse fjederen selv på bekostning af et par

Materialet er velvilligt stillet til vor disposition af Colman VonKeviczky, New York. Colman VonKeviczky er fhv. major i den ungarske hær, hvor han var leder af generalstabens audiovisuelle uddannelsesafdeling. I årenes løb har han beskæftiget sig med film- og fototeknik, optik og kemi, ligesom han er medlem af American Institute of Aeronautics and Astronautics. Efter at have bosat sig i USA, har Colman VonKeviczky, MMSE, været tilknyttet FN's presseafdeling. Hans store UFO-interesse har medført adskillige henvendelser til bl. a. FN's generalsekretær om disse spørgsmål, ligesom han har stiftet organisationen ICUFON – International U.F.O. Research And Analytic Network, New York, hvis europæiske repræsentant er Karl L. Veit, chefredaktør af UFO-Nachrichten og leder af den tyske UFO-organisation DUIST. **O.H.**

Fig. 1. Ellis E. Mathews filmede, hvad han troede var en lille klar stjerne.

meter film, hvorfor han stillede apparatet til den videst mulige blænderåbning og trykkede på udløseren.

Med en stille summen løb apparatet nu nogle få sekunder og standsede så. Mathews havde rettet kameraet mod, hvad han troede var en eller anden tilfældig stjerne på den mørke australske himmel. Han lagde derefter apparatet i dets etui og gik i seng.

Hele hændelsen var øjensynlig så triviel og ubetydelig, at han senere ikke en gang kunne huske, om det var sket i maj eller juni, eller nøjagtigt hvad klokken havde været.

Bolex-kameraet blev ikke brugt i nogle måneder. Så på en familieudflugt brugte Mathews den sidste del af filmen, som dog først blev fremkaldt den 8. januar 1968.

Som altid var der stor spænding hos familiens fire børn, da den fremkaldte film kom tilbage. Projektoren blev taget frem fra skabet, lærredet hængt op, og filmen blev vist med de sædvanlige kommentarer og vittigheder.

Der var nogle billeder af børnene, der spillede bold i baghaven. Så løb de efter deres hund, og der var nogle meter fra familiens bil, medens man kørte gennem et pas i de maleriske Adelaide-bjerge.

På et tidspunkt var lærredet næsten fuldstændig mørkt med undtagelse af en lille, relativ klar plet midt på lærredet. Dette blev affærdiget med „noget galt med filmen". Så fulgte nogle scener, hvor børnene legede med deres fætre og til sidst nogle fine næroptagelser af bier, der bestøvede nogle blåregn.

Een fremvisning var naturligvis ikke nok, og Mathews måtte vise filmen endnu engang. Da han nåede til den „spolerede" del af filmen, huskede han pludselig, at han den aften, han udløste fjederens spænding, havde filmet en klar stjerne.

Mens han grundigt så på „stjernen", blev han meget overrasket. Det så bestemt ikke ud som en stjerne, og det behøvede man tilsyneladende ikke at være astronom for at se.

Som han senere fortalte: „Objektet på lærredet syntes at være ringformet og udsendte et blåligt lys. Det så ud til at stå stille. Der var et antal runde pletter langs kanten, og pludselig gik det op for mig, at jeg muligvis havde filmet et UFO".

Skønt Mathews ikke var specielt interesseret i UFO'er eller for den sags skyld andre uforklarlige fænomener, indså han, at hans film måske kunne være af interesse.

Idet han klogt undgik enhver avis- og TV-omtale, henvendte han sig i stedet i februar 1968 til oberst Norris, sekretær for den australske UFO-undersøgelsesorganisation. Norris var af den overbevisning, at filmmaterialet var af enestående karakter og uvurderlig betydning, og han foreslog derfor, at filmen blev overladt til kaptajn Bruce L. Cathie fra New Zealand.

Cathie er tidligere pilot i Royal New Zealand Air Force, men nu luftkaptajn i New Zealand National Airways. Cathie fik overladt et stykke film med 20 af de ialt 52 eksponerede 8 mm billeder og lod dem gennemgå en undersøgelse. Først udelukkedes muligheden af et bevidst fupnummer. Dernæst blev det undersøgt, om det filmede objekt muligvis kunne være et kendt objekt eller fænomen. I sin analyse kom Bruce L. Cathie til følgende konklusion: „Dette er ikke en meteorit, ikke en vejrballon og heller ikke en satellit, selvom man tager fantasien til hjælp. Det er det mest interessante foto (forstørret fra film) jeg har set i mine 17 år med UFO-undersøgelser“.

Cathie prøvede på New Zealand at få lavet kraftige forstørrelser af genstanden, der ikke var større end et knappenålshovede på 8 mm filmen. Han blev imidlertid klar over, at man i USA havde det mest avancerede udstyr til dette job, og at filmen derfor måtte videre.

Pakken med filmstrimlen og det foreløbige undersøgelsesresultat landede på skrivebordet hos Colman Von Keviczky, leder af ICUFON – Intercontinental UFO Research & Analytic Network – i New York.

Von Keviczky prøvede først at forstørre filmstrimlens billeder ved hjælp af almindelige fotografiske metoder, men dette gav ikke et tilfredsstillende resultat. Han søgte derefter hjælp i New York-afdelingen af Zeiss, der bl.a. fremstiller nogle af verdens fineste fotografiske objektiver og mikroskoper. Zeiss anbefalede et højt estimeret kommercielt laboratorium, der har specialiseret sig i mikrofotografering hovedsagelig indenfor medicinsk forskning.

For et vist honorar fremstillede laboratoriet mikroskopiske farvereproduktioner med en forstørrelsesgrad varierende mellem 30 og 300 gange. Af disse dias har Colman vonKeviczky senere lavet yderligere forstørrelser, således at man i forstørrelsesgrad efterhånden nåede op på 1.000 ganges forstørrelse af det enkelte filmbillede.

SUFOI har af Colman Von Keviczky venligst fået stillet kopier af en del af dette fotomateriale til rådighed. SUFOI har dog ikke selv været i stand til at bedømme materialets beskaffenhed, hvorfor vi i det følgende i uddrag vil gengive hovedtrækkene af det resultat, man er kommet frem til i ICUFON. Undersøgelsen er foretaget af Colman Von Keviczky i samarbejde med Karl L. Veit (chefredaktør af UFO–Nachrichten og præsident for den tyske UFO-organisation DUIST), Bruce L. Cathie (luftkaptajn i New Zealand National Airways), og Harrison A. Hoffman (mechanical engineer).

De tekniske detaljer er som følger:

Fotograf: Mr. Ellis E. Mathews, Alberton, Australien.

Tidspunkt: I løbet af maj/juni 1967, mellem 20,15 og 22,00 lokal tid.

Kamera: Paillard Bolex, Model P 1, Zoom Reflex, Serial No. 960534. Objektiv: Som Berthiot: PAN-Cinor 1:1.9 43 mm, 8-40 zoom, F=8 40. SLR-søger, split image fokus. Objektivet var forsynet med modlysblænde.

Optagelsesdata: Anvendt blænde: 1.9 (helt åben). Fuld zoom (40 mm). Anvendt filmhastighed: 18 b.p.s. Afstandsindstilling: uendeligt.

Film: 8 mm Ilford farvefilm, 25 ASA (15 DIN). Fremkaldt hos Ilford, Australia, Oakleigh, Victoria, Australien, den 8. januar 1968.

Der blev optaget ialt 52 billeder svarende til ca. 3 sekunders filmning. Af denne filmstrimmel har ICUFON undersøgt en filmstrimmel på ialt 10 billeder svarende til ca. ½ sekunds filmning.

Undersøgelserne tyder på, at Mathews er almindelig smalfilmamatør uden kendskab til avanceret optagelsesteknik eller filmtricks. Det menes derfor ikke, at han er i stand til at fremstille et UFO-sceneri ved hjælp af f.eks. en attrap og speciel belysning.

Imod et svindelnummer taler også den

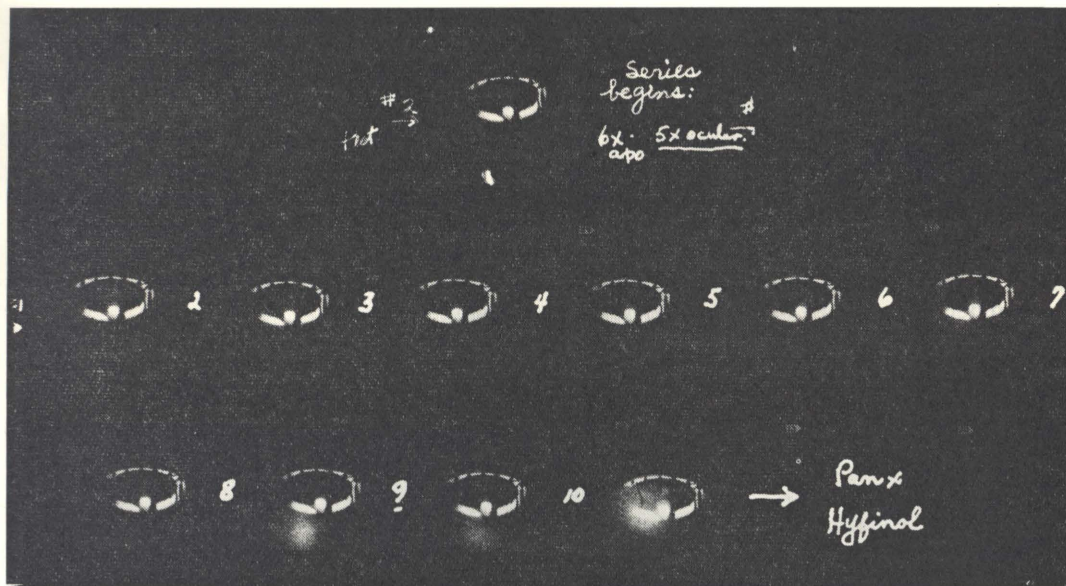

Fig. 2. 8 mm filmens billeder forstørret ca. 30 gange.

kendsgerning, at optagelsesdatoen ikke kendes nøjagtigt og den ligegyldighed med filmens færdigoptagelse og fremkaldelse, som er lagt for dagen af fotografen.

I SUFOI's arkiv har vi et farvefoto i forstørrelse af de ti filmbilleder, men såfremt vi her i bladet aftrykte filmbillederne i normalstørrelse, ville lyspletten antagelig forsvinde i den til trykningen anvendte kliche.

Når man forstørrer filmbillederne op til ca. 30 ganges forstørrelse fremtræder den klare lysplet og dens omgivelser som vist i fig. 2. Objektet, der på nær et lille stykke i venstre side er fuldkommen ringformet, fremtræder strålende eller selvlysende. Det ser ud til at være et kunstigt konstrueret fysisk objekt uden vinger, propeller eller jetmotorer. Ydermere ser det ud til at vende noget, der kunne ligne et oplyst vindue, mod kameraet. Objektet hælder i en vinkel på 45° i forhold til kameraet, der var rettet ca. 15-20° over horisonten.

I undersøgelserne har ICUFON hæftet sig ved, at der ca. 10° fra objektets lodrette akse (inde i „ringen") findes en lille blå lysplet, der tilsyneladende kun kan være en refleks fra en hård overflade, og derfor er et akceptabelt bevis for, at indersiden af „ringen" er en flad, konveks kuppel. Det er desværre ikke muligt at reproducere vort billedmateriale tilstrækkeligt klart til, at denne lysplet kan ses her i bladet.

Det fremtræder dog tydeligt på fig. 2, at der er en forskel på de første 7 og de sidste 3 billeder. På billede nr. 8 ses pludselig et kraftigt lys, der svækkes på billede nr. 9, men som igen på billede nr. 10 er meget stærkt lysende som kommende fra „vinduet". ICUFON er af den overbevisning, at den forstærkede lysrefleks på underste og bagerste side af fartøjets krop endnu engang ubestrideligt beviser den faste overflade. Et yderligere bevis for det forstærkede lys i „vinduet" gives på farveforstørrelserne af billederne nr. 7-10. Mens

„vinduesrammen" på billede nr. 7 er gul, grøn og blålig, viser den sig på billede nr. 10 mere rødlig og orangefarvet.

På fig. 3, der viser en del af billederne i en forstørrelse på ca. 60 gange og ca. 150 gange. Herved opløses den oprindelige klare lysplet yderligere og flere enkeltheder dukker op. En nøjere undersøgelse af de ti filmbilleder viser, at der i løbet af det relativt korte tidsrum, hvor eksponeringen har fundet sted (10/18 sek.) er sket en bevægelse af den store mørke „fuglesilhuet", som bevæger sig lidt nedefra hen mod en mørk trekant, der dukker op fra nederste del af „vindueskarmen".

Fig. 4 viser lyspletten, som den tager sig ud i en meget stor forstørrelse.

Efter nøjere undersøgelser af filmstrimmelen og de fremstillede kæmpeforstørrelser i farver og sort/hvid er ICUFON's medarbejdere kommet frem til følgende konklusion:

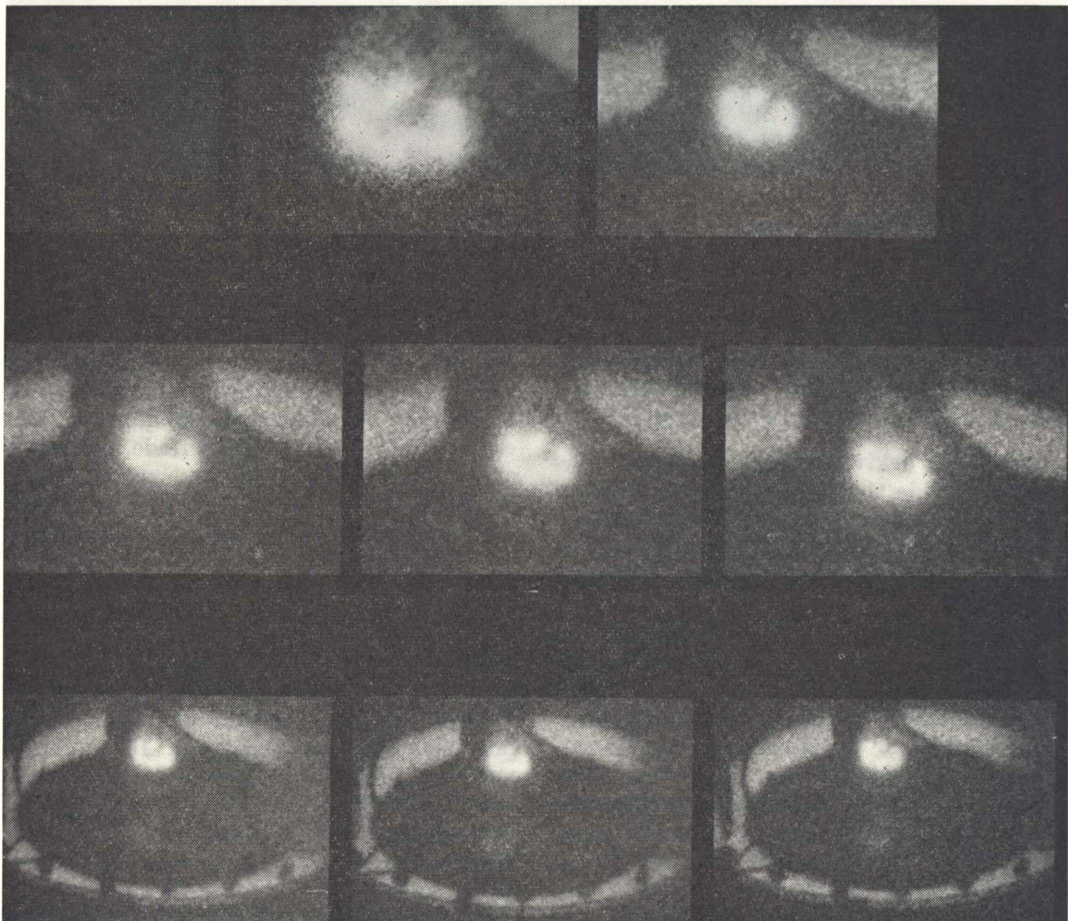

Fig. 3. Nogle af filmens billeder forstørret ca 60 og ca. 150 gange. Læg mærke til, at detaljerne i lyspletten nu træder klart frem ved den store forstørrelse.

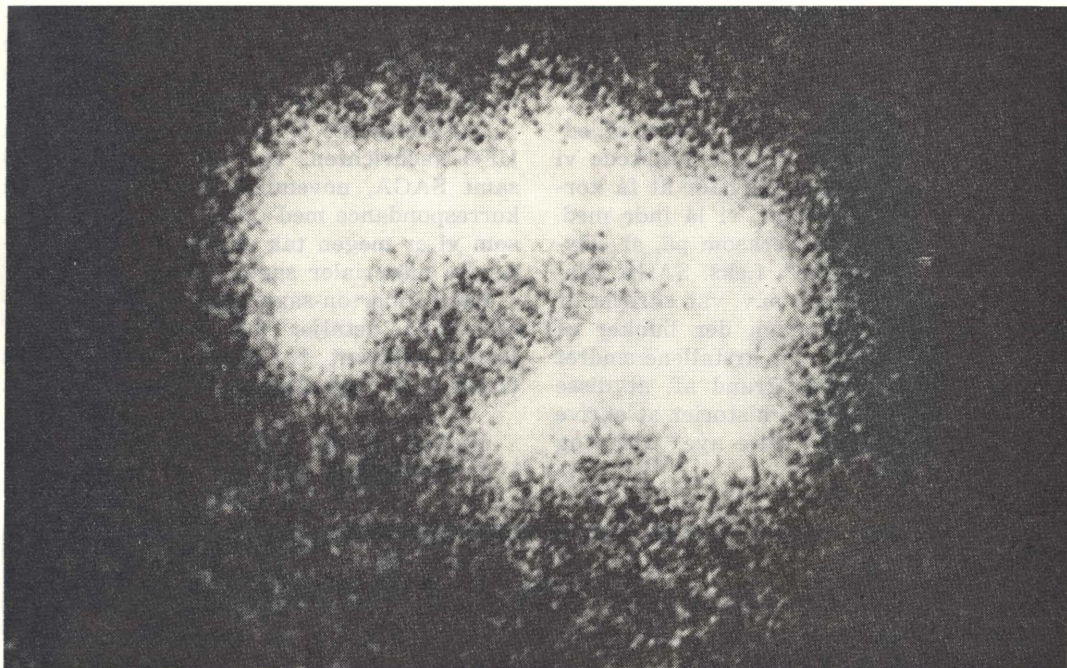

Fig. 4. Meget kraftig forstorrelse af lyspletten og den mørke silhuet.

„Objektet kan ikke identificeres som en civil eller militær luftfartskonstruktion. Hverken objektets selvlysende udseende eller den lysstråle, der pludselig kom til syne på nogle af billederne, kan identificeres som de i luftfartsreglementet foreskrevne positionslys.

Meteorer og satellitter kan ikke forblive stationære i 10/18 sek., så de kunne give et så klart billede med omrids og form.

Den os til analyse indleverede originale filmstrimmel overbeviste os efter et grundigt studium om, at det filmede luftfartøj i form og art er identisk med det man i folkemunde kalder flyvende tallerkener eller UFO'er, og at det altså må betegnes som et ujordisk rumfartøj.

Intercontinental UFO Research & Analytic Network mener, at luftfartsmyndigheder af alle nationaliteter bør føle sig forpligtet til at fremkomme med fotodokumenterede erklæringer, dersom de er i besiddelse af lignende her på Jorden fremstillede luftfartøjer".

Tilfældet fra Alberton har været ret indgående beskrevet i en hel del tidsskrifter som f.eks. National Enquirer og SAGA i USA, People i Australien, samt endvidere i blade i Sydafrika og Skandinavien.

Et af NICAP's medlemmer spørger i bladet UFO Investigator, februar 1972, om, hvad NICAP (amerikansk UFO-organisation startet af fhv. major i U.S. Marine Corps, Donald E. Keyhoe) mener om tilfældet. Filmen har ikke været analyseret af NICAP, men man har bemærket sig de meget forskellige optagelsesdata og andre differencer i oplysninger, som var fremkommet i de tidligere nævnte tidsskrifter. Endvidere var man ikke så interesseret i

at bruge ressourcer på at beskæftige sig med filmen, når den for så vidt var optaget ved et rent tilfælde, idet Mathews troede, at det var en stjerne, han filmede.

Da SUFOI derfor havde modtaget billedmaterialet i første omgang, kontaktede vi straks Colman Von Keviczky for at få korrigeret de kildematerialer, vi lå inde med. Han gjorde straks opmærksom på, at selvom nogle af artiklerne i f.eks. SAGA, National Enquirer, People m.v. var skrevet af samme forfatter, forekom der bunker af fejl i artiklerne. Bl.a. var årstallene ændret på forskellig måde på grund af, at disse blade ikke ønsker gamle historier at skrive om. Oplevelserne skal være nye, friske og spændende.

Endnu engang fik vi bekræftet vort indtryk af, at oplysningerne i bl.a. ovennævnte blade ikke kan bruges til noget seriøst, hvis de ikke først er efterkontrolleret grundigt.

Oplysningerne i artiklen stammer fra UFO-Nachrichten, Nr. 162, februar 1970 samt SAGA, november 1971, korrigeret i korrespondance med Colman Von Keviczky, som vi er megen tak skyldig for de os tilsendte materialer sagen vedrørende.

Hele Alberton-sagen vil senere blive beskrevet i detaljer for UFO-forskere af Henry Durrant i bogen "Lecture hours dossier", Robert Laffont Publishers, Paris.

Redigering: Ole Henningsen.
Oversættelser: B.S./B.K.

UFO-nauter set i Australien

Queensland-udgaven af avisen „Australian" fra den 22. juli 1972 omtalte kort en observation, der ifølge beskrivelsen drejede sig om „seks fremmede", nær Kuraby, Queensland, tidligt om morgenen onsdag den 19. juli. Der blev fortalt, at vidnet var meget opskræmt og betroede sig til sin kone, som ringede til Flying Saucer Research Bureau i Brisbane og gav oplysningen. Efter at den korte omtale var fremkommet i pressen, ringede manden selv til kontoret og fortalte følgende:

Ca. kl. 2 om morgenen den 19. var han på vej til arbejde, og nær ved Kuraby opdagede han seks objekter i højre side af vejen. De seks objekter blev til skikkelser, da han kom nærmere. De var af en blød grå farve, og da han kom endnu nærmere, vendte de fem af skikkelserne sig bort, mens den sjette trådte frem på vejen og strakte hånden frem.

Vidnet prøvede at bestemme den sjette skikkelses ansigtstræk, og han blev overrasket over at se, at skønt den ikke havde en hjelm på, var ansigtet dækket af „en slags facetteret dække". Han sammenlignede ansigtet med en diamant; det endte i en spids og var uden synlige ansigtstræk.

Manden havde kørt ca. 45 miles i timen (ca. 70 km), da han først så skikkelserne, men da han havde set den ansigtsløse figur og en stor, sølvskinnende fast genstand på den anden side af vejen, gav han bilen mere gas og kørte bort så hurtigt han kunne. Objektet var i umiddelbar nærhed af nogle el-ledninger eller måske rørte det dem. På det sted objektet blev set, er der nogle nye højspændingsledninger.

Mens observationen stod på, sagde manden, at han hele tiden hørte en mærkelig lyd, som han bedst kunne beskrive som „p-doing-p-doing". Det blev langsomt svagere, men han fortsatte ad vejen, men han kunne stadig høre det, da han kom til Kuraby jernbanestation.

Ovenstående oplysninger fik vi af APRO medlem Lindsay McKeon, og vi håber at komme i direkte kontakt med vidnet i denne sag.

APRO Bulletin, juli-august 1972 / B.S.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens utrættelige arbejde.

Repræsentantskabet (Rep.):

Rep. udgør SUFOI's bestyrelse. Forretningsudvalget varetager blot de løbende opgaver efter de retningslinier, som Rep. har vedtaget. Rep. mødes to gange årligt til drøftelse af SUFOI's arbejde. Ved disse møder vælges desuden medlemmer til Forretningsudvalget.

Et af de nævnte halvårlige møder blev afholdt i week-enden den 16/17 sept. i København. Om lørdagen diskuteredes hovedsageligt UFO-stof, mens søndagen blev forbeholdt det rent organisatoriske.

Programmet blev med vilje lagt relativt løst om lørdagen, så snak og diskussion havde frit løb. Ole Henningsen viste et par rumfartsfilm til orientering; senere redegjorde han for nogle af de undersøgelsesprojekter, der for tiden er igang. Dette blev fulgt op med en diskussion om, under hvilken form resultaterne skulle offentliggøres.

Om søndagen var programmet betydeligt strammere. Gunner Weichardt udnævntes – vanen tro – til ordstyrer, og derpå fulgte de forskellige afdelingers halvårsrapport i hastig rækkefølge. Først Forretningsudvalgets formand, Erling Jensen:

– EJ fortalte om Forr.udv.'s arbejde (tidligere refereret i denne rubrik) og orienterede især om baggrunden for de beslutninger, udvalget havde taget. En vigtig del af rapporten drejede sig om situationen efter udsendelsen af vores bog „UFOs i Fokus", samt de økonomiske overvejelser vores bogsalg medførte. Nye bogmuligheder blev forelagt, og EJ sluttede med at omtale de muligheder, som udsendelsen af professor Hynek's bog vil give.

– Erik Benny Johansen fra Ekspeditionen kunne atter i år fortælle om en glædelig fremgang i antallet af læsere til UFO-NYT. Under sin rapport om det arbejde, der var foregået i ekspeditionen, benyttede EBJ lejligheden til at undskylde, at eksp.tiden desværre var kommet op på 3-4 uger i visse perioder, grundet et for stort arbejdspres. Dette gjaldt især i tiden lige omkring fornyelsen af abonnementet på UFO-NYT eller efter udsendelsen af en ny bog.

– Finn Kalvik – SUFOI's faste repræsentant i Bergen, Norge – fortalte om sit arbejde for at gøre UFO-NYT kendt i landet. Det må siges at gå fint, idet over 10 % af vores oplag sælges i Norge! FK havde også arbejde med indsamling af rapporter i Norge til registrering i SUFOI. UFO-Foreningen i Bergen arrangerede også foredrag for interesserede. – FK sluttede af med et lille suk over det manglende samarbejde mellem de norske UFO-grupper.

– Kai E. Møller (områdeleder i Nordjylland) kunne fortælle om et par UFO-rapporter, han havde været med til at opspore. Vi hørte også om det lokale arbejde for at gøre reklame for sagen.

– Bodil Kromann (Oversættelsescentralen) erklærede til almindelig forbavselse, at hun da ikke havde lavet noget, der var værd at fortælle videre! – Vi vil da herfra fortælle, at Bodil udfører hovedparten af alle de oversættelser, der findes gengivet i UFO-NYT. Desuden har hun netop afsluttet oversættelsen af den meget omtalte bog af professor Hynek, så der skulle da være nok at „prale" med.

– Iver O. Kjems (red. af UFO-NYT) efterlyste bl.a. nogle *gode debatoplæg,* som kunne bringes i bladet. Hovedparten af Ivers arbejde for SUFOI står i øvrigt at læse sort på hvidt hveranden måned, så han fandt ikke anledning til at uddybe sagen, udover at man ville bestræbe sig på

at gøre bladet så aktuelt, som det overhovedet var muligt.

– Ole Henningsen (Forskningsafdeling & Udklipscentral) redegjorde for de 29 forskningsprojekter, afdelingen for tiden beskæftiger sig med. OH fortalte, at 8 mennesker havde henvendt sig for at hjælpe med ved oversættelser. De fleste var dygtige, så nu ser han frem til at få oversat store dele af det materiale, som efterhånden havde hobet sig op. – Til sidst efterlyste OH et *centralt* arkiv for alt det materiale, SUFOI gennem tiderne har anskaffet. – Sagen blev sendt videre til Forr.-udvalget.

– Frank Lerbæk (Rep. for Fyn) tager sig blandt meget andet også af UFO-NYT's opsætning og trykning. – Der blev i den forbindelse talt en del om bladets udseende, typer m.m. – FL efterlyste nogle „kritiske" artikler i UFO-NYT. Endelig hørte vi om nogle UFO-rapporter fra Fyn, som Frank havde optaget til SUFOI.

– John Petersen (Rep. for Storkøbenhavn & Foredragsafdelingen) kunne berette om en usvækket interesse for vores foredrag. I sommertiden havde der været den sædvanlige nedgang, men nu, hvor foreningslivet var kommet i gang igen, var interessen normal. – De lysbilledserier, som afdelingen kunne tilbyde til udlån i en måned (mod depositum på 25 kr.) havde mange bedt om. I det sidste halve år var antallet af udlån dog dalet, hvilket nok hang sammen med, at der ikke blev gjort så meget opmærksom på dem mere (det være hermed gjort). – Endelig hørte vi om SUFOI's nye store duplikator med alle dens fortræffeligheder.

– Finn Nielsen (Rep. for Sjælland) fortalte om medlemsudflugten til Satellitsporingsstationen i Rude Skov. Desuden hørte vi om et par rapporter fra Midt- og Sydsjælland, som Finn havde optaget.

– Peter A. Hansen (undertegnede) kunne fortælle fra Informationsafdelingen, at vandreudstillingen nu var færdig og var blevet accepteret af Danmarks Biblioteksforening, som herefter vil sende den rundt på landets biblioteker. Af praktiske grunde kunne dette først begynde i begyndelsen af januar 1973; dog får udstillingen en „forpremiére" i Nakskov på hovedbiblioteket i første halvdel af december 1972. – Afdelingen havde kontakt med en lang række mennesker over hele landet, som hjalp med at uddele pjecer og opsætte plakater. – Der blev udsendt pressemeddelelser til lokal- og distriktsaviser, når observationer havde fundet sted. – Endelig fortaltes om arbejdet med at fremstille og udsende diverse former for reklamemateriale.

– X. P. Madsen (Alarmeringscentralen) efterlyste nogle flere medlemmer i alarmkæden, så den kunne blive mere effektiv; især manglede der medlemmer på Ringstedegnen! – X.P. er tillige en af vores utrættelige foredragsholdere, og han foreslog, at vi søgte at samle indkomne foredragsønsker på en sådan måde, at det kunne klares af en enkelt mand på en lille „turné". X.P. havde allerede prøvet det nogle gange og fandt formen god.

– Gunner Weichardt sluttede af med at fortælle om arbejdet i Regnskabsafdelingen. Vi fik forelagt halvårsregnskabet, som tegnede smukt for resten af året. Vi fik desuden en status over salg og restoplag af de forskellige bøger og materialer, som er til salg. Det fremgik heraf, at UFO-NYT årgang 1967 og 1968 nu definitivt er udsolgt!

Efter frokost tog vi fat på de spørgsmål, som var blevet rejst af afdelingslederne i løbet af formiddagen.

Hovedparten af eftermiddagens program bestod af diskussioner, indlæg og afstemninger. De fleste af sagerne drejede sig om SUFOI's interne organisation og kan næppe have læsernes store interesse.

Mødet sluttede med en opfordring til Forretningsudvalget om at fortsætte den seriøse og nøgterne linie i informationsarbejdet, SUFOI har fulgt de sidste år.

UFO-diskussionsaftener, grupper, m. m.

Som omtalt i sidste nummer bringer vi gerne navne og adresser på UFO-grupper, som arbejder rundt om i landet. Disse skal blot skrive til undertegnede ca. en måned før UFO-NYT udkommer. Der findes utvivlsomt mange interesserede rundt om, som gerne vil deltage i en form for diskussion om UFO-sagen.

Vi gentager kort en adresse fra sidste gang: VIRUM UFO-KREDS v/ Inge Larsen, Virum Stationsvej 141 A, 2830 Virum, tlf. (01) 85 33 94.

Denne UFO-kreds er ca. 3 år gammel. Man vil gerne have flere deltagere og oplyser, at der for tiden er ca. 15 deltagere i alderen 20-30 år. Der arbejdes hovedsageligt med UFO-problemerne, men også andre fællesinteresser tages op. Man håber at høre fra nye deltagere!

Vil De hjælpe med?

SUFOI har altid brug for hjælpere. Kunne De tænke Dem at være med, så skriv eller ring til undertegnede. Her kan De få at vide på hvilke områder, vi særlig mangler arbejdskraft. – Tak.

Peter A. Hansen (adr. side 2).

BOGANMELDELSE

Dansk UFO-litteratur 1946-1970

En bibliografi

Et nyt værk har set dagens lys. En bibliografi – fortegnelse over litteratur vedrørende et vist område – over Dansk Ufo Litteratur er blevet udarbejdet af en velkendt ufolog, Willy Wegner, som gennem mange år har været med i ufo-arbejdet på forskellige fronter. I de mange år, jeg har været med i ufo-sagen, har vi savnet og ofte talt om, at en litteraturoversigt burde udarbejdes, inden det blev for sent. Jeg troede faktisk, at tiden var blevet forpasset! Stor blev derfor min glæde, da jeg blev præsenteret for det imponerende arbejde, Willy Wegner har lagt i denne bibliografi om ufo-sagen, som er udgivet i samarbejde med København Universitets Institut for Folkemindevidenskab. Værket er på 253 sider, dækker perioden 1946-1970 og omfatter en registrering af

- Bøger
- Tidsskrifter
- Artikler
- Alment om fl. tall.
- Observationer
- Kontaktberetninger
- Oprindelse
- Fremdrift og Teknik
- Ufoer i fortiden
- Filosofi og Religion
- Videnskaben, Offentligheden og de fl. tall.
- Ufologer

– Ufo-organisationer
– Større Ufo-møder

Det er mit indtryk, at værket dækker hovedparten af de ting, som vedrører ufoproblemet igennem 25 år. Dette er et opslagsværk af uvurderlig betydning for ufologer, som ønsker at studere ufo-sagens udvikling i Danmark, men samtidig er der givet eftertiden en mulighed for at opsøge de kilder, gennem hvilke ufologiens mange facetter tegner et billede af en omstridt sags opståen og første 25 år.

Bibliografien, som koster 30 kr., kan købes ved Dansk Ufo Center, Refsvej 2, 7700 Thisted.

Frank Pedersen.

Den sure mand

– en lidt anden anmeldelse af samme bog

Selv om jeg er helt enig med Frank Pedersen i, at det er et imponerende arbejde af uvurderlig betydning for *UFOloger,* vil jeg alligevel – med fare for at blive betragtet som en sur og negativ stodder – præsentere mine kommentarer, der absolut ikke behøver at repræsentere SUFOI's eller UFO-NYT's opfattelse.

Da jeg første gang havde gennemset Willy Wegners digre værk, sad jeg tilbage med en ubehagelig fornemmelse af, at der var noget, der ikke helt var, som det skulle. En nærmere analyse af bogen afslørede for mig, hvad det var. Man kunne måske betegne det som:

Et spørgsmål om attitude – om holdning til stoffet.

Bogen er udarbejdet for *Instituttet for Folkemindevidenskab* – af en mand, som for nylig offentligt har erklæret, at han *„betragter UFO-sagen som en slags folketro eller som et mytekompleks, hvor den ene myte kan være akkurat så god som enhver anden".*

Det respekterer jeg naturligvis. Den ene opfattelse kan være akkurat så god som enhver anden. Eller hvad? Man skal blot have disse forhold liggende i baghovedet, når man undersøger bogen.

UFO-NYT har i de senere år haft en god portion rapporter med – skal vi kalde det

»kvalificerede observatører«

– med andre ord piloter, astronomer, astronauter, politifolk m.m. Det var for øvrigt netop disse sidstes skyld, at jeg gav mig til rigtigt at „krydsforhøre" bogen. Jeg havde til UFO-NYT nr. 1, 1968, samlet en 12 sider lang artikel med UFO-rapporter fra 67 (syv og tres) navngivne politifolk. Den er overhovedet ikke nævnt i bogen. „Nu skal du ikke være så forbandet selvglad", sagde jeg til mig selv; „det er klart, at det hele ikke kan være med, og selv om den forekommer dig vigtig, er det slet ikke sikkert, den er det". Pudsigt nok var andre artikler i samme nummer medtaget, f.eks. „Marliens-sagen" og „En argentinsk astronoms observationer", (hvor den sidste dog hverken står under astronom, argentiner eller navn, men under Echo II). „All right, der kan være smuttere", mumlede jeg, lettere krænket. „Lad os nu slå op under piloter". Dette ord findes ikke i registeret.

Det undrede mig for så vidt lidt – især da fordi „Stikordsregister til UFO-NYT 1968" (der så vidt jeg husker er udarbejdet af Willy Wegner) bragt i UFO-NYT nr. 1, 1969, fortæller om „Pilot observationer ... 129, 281, 318" (side) alene i 1968.

Jeg nævnte før en astronom. Slår vi op efter dette stikord i registeret, finder vi intet mellem „Asp (pseud), se Andersen-Alstrup, Erik" og „Aswell, James R.". Med andre ord, vi kan heller ikke finde noget om astronauter i registeret!

Nu blev jeg mere og mere febrilsk. Kosmonaut, måske? Nej.

»Mon han laver numre med os?«

tænkte jeg. „Selvfølgelig ikke, din klovn. Led videre!" Og det gjorde jeg. – Radar? Nej. – Fly? Nej. – Jagerpiloter, da? Nej. – Mc-Divitt (astronauten, De ved)? Nej. –

Tombaugh (Pluto's „opfinder")? Nej. – Apollo, eller Raket? Nej. –

(Hvis man er tålmodig, finder man dog under ARTIKLER, Udenlandske Observationer, nr. „337. Henningsen, Ole. Mystisk genstand ved Apollo. UFO-NYT 1970, nr. 1. Side 46". Som nr. 339 optræder nogle Amatørastronomer. De findes heller ikke i registeret). Nr. 354 i samme afdeling hedder Udspionerer UFOnauter vore astronauter?, men hvordan i alverden skal man finde den, når den ikke engang er anført under UFOnauter?

Nu gik der imidlertid hul på bylden. Gabriel Alvial står der. (Altså ikke under astronom eller professor, men under sit navn. Mariner IV står der også, men ikke under rumfartøjer eller andre mere generelle betegnelser.

Til gengæld har bogen brugt 8 sider på FILOSOFI OG RELIGION og desuden 5 sider på diverse undergangs-profetier. Det er helt i orden; jeg forlanger slet ikke, at astronaut-observationer, pilot-obs., astronom-obs. etc. skal være opført som afsnit i indholdsfortegnelsen. Men en beskeden henvisning i stikordsregisteret ville nu have pyntet – og tillige have gjort det store værk langt mere anvendeligt for

den ene af de to »portioner« læsere

bogen henvender sig til: de studerende. Som jeg sagde i indledningen, er bogen af uvurderlig betydning for UFOloger; for de ved i forvejen lidt om navne som William B. Nash (i stedet for pilot) etc. Vi lægger i SUFOI stor vægt på, at de studerende bliver interesseret i UFO-problemet. Det er ikke, fordi vi betragter dem som en slags „bedre" mennesker, men simpelthen fordi der er store chancer for, at disse kommer til at beklæde stillinger, hvor *de kan få afgørende indflydelse på landets officielle holdning til UFO-sagen.*

De studerende, der bliver interesserede i denne bog, vil sikkert begynde at kigge i stikordsregisteret for at finde de tidligere nævnte „Kvalificerede observatører". Det ville have været en stor fordel, om de studerende kunne have set, at trænede, nøgterne observatører rent faktisk *har* rapporteret UFOer og at der derfor er god grund til, at også de beskæftiger sig med UFO-spørgsmålet som noget andet og mere end – „det største *folkeminde*-videnskabelige problem i vor tid"!

Iver O. Kjems.

Tysk UFO-kongres

Ved kongressen i Mainz 1967 blev lederen af DUIST, Karl L. Veit, interviewet af bl.a. Ole Henningsen og Irma Andersen.

Som omtalt i UFO-NYT nr. 4, 1972, blev der i dagene 29. september til 1. oktober afholdt 10. Interne UFO-forsker Kongres i Wiesbaden i Vesttyskland.

Kongressen, der var intern og forbeholdt medlemmerne af den tyske UFO-organisation DUIST – Deutsche UFO/IFO – Studiengesellschaft e. V., startede fredag den 29. september med generalforsamling, hvor bl.a. lederen af DUIST, præsident Karl L. Veit, redegjorde for foredrags og publikationsvirksomheden i årets løb.

Selve kongressen, der havde „Intergalaktisk Rumfart“ som hovedtema, startede med foredrag af Oberstudienrat Karl Maier (Uralte Rätsel in neuer ufologischer Sicht) og fysikeren, Dr. Wolfram Fragner (Über die Flugphysik der Uraniden).

Lørdag formiddag startede med oplæsningen af de mange hilsener, som var sendt til DUIST i anledning af kongressen. Også fra SUFOI var der en hilsen.

Af helbredsmæssige grunde kunne professor Hermann Oberth desværre ikke selv være til stede på kongressen denne gang, hvorfor hans foredrag „Wir werden beobachtet“ blev oplæst af Oberstudienrat Karl Maier.

Dr. Jürgen Blunck talte om „Erstaunlische Ergebnisse der Marsforschung“ i forbindelse med nye Mars-fotos fra Mariner 9.

Den tysk-amerikanske forskningsingeniør Rho Sigma's (pseudonym) foredrag var imødeset med stor interesse. På grund af sygdom kunne han imidlertid heller ikke være til stede, hvorfor hans manuskript blev oplæst af Karl L. Veit. Rho Sigma's bog „Forschung in Fesseln“ udkom for kort tid siden på Ventla-Verlag og vil snarest blive anmeldt i UFO-NYT.

Artur Berlet fra Brasilien berettede om „Achttägige Planetenreise 1958“. Berlet er en af de såkaldte kontaktpersoner, som vi ikke tidligere har hørt meget til. Beretnin-

gen om hans oplevelser er netop udkommet på tysk („Im Raumschiff von Planet zu Planet“, DM 21,30, 256 sider, 20 ill. Ventla-Verlag, Postfach 17185, D-62 Wiesbaden-Schierstein, Vesttyskland).

Præsident Karl L. Veit afsluttede aftenen med lysbilledforedraget „Zwei Arten der Weltraumfahrt“.

Søndag bød kongressen på forevisning af 300 UFO-lysbilleder. Dette arrangement blev forestået af en japansk delegation fra CBA/Yokohama, som var til stede som stedfortrædere for deres formand, Yusuke J. Matsumura, som på grund af pludselig sygdom var forhindret i selv at være til stede.

Fysikeren og dipl. ing. Wilhelm Laun præsenterede nye oplysninger i sit foredrag „Technische Probleme im Zusammenhang mit UFO's“. Yderligere var der følgende foredrag og manuskripter „Raumflug zu fernen Planetengebieten“ (Horst Raps), „Kosmische Gemeinschaft“ (dipl.ing. Herman Ilg) samt „Mein IFO-Erlebnis an der San-Sebastiao-Küste“ (prof. Freitas de Guimaraes, Santos Universitet, Brasilien).

Medarbejder ved UFOAIKA, Gösta Malm, Helsingfors, fortalte om „UFO-forskning i Finland“. Efter endnu et teknisk betonet foredrag samt oplæsningen af et manuskript „Drei Erklärungen des Raumreisens“ (Ing. Bryant Reeve, USA), sluttede kongressen med en 10 punkts kongresresolution „Wiesbadener Manifest“, som bl.a. var at høre i radioprogrammet „UFO's über Deutschland“ først i november måned.

Endvidere skal nævnes en overordentlig stor samling af UFO-fotos, som var udstillet. Som tidligere er det tanken, at alle foredrag og manuskripter m.v. vil blive tilgængelige i en kongresberetning, som vil udkomme snarest.

Kilde: UFO-Nachrichten, nr. 195, November 1972. / *OH.*

Er De specialist?

Nej, vil de fleste straks svare, men er dette svar nu også korrekt?

De fleste mennesker har en eller flere interesser, som dyrkes mere eller mindre tilbundsgående. På denne måde erhverves en specialviden, som måske kan være andre, som f.eks. SUFOI's øvrige medlemmer, til stor gavn.

Vi arbejder i den nys etablerede efterforskningsafdeling med mange forskellige interessante ting i relation til UFO'erne. Mange af de emner, som er taget op til yderligere og mere tilbundsgående efterforskning og undersøgelse, er ting, som det vil tage lang tid at nærme sig. Andre ting derimod kan på forholdsvis kort tid undersøges og et resultat kan forelægges.

Imidlertid er der i mangfoldige tilfælde brug for en objektiv bedømmelse af det indsamlede materiale, en bedømmelse, som bør foretages af personer med stor fagkundskab indenfor et specielt felt.

Vi har i det sidste halve år efterlyst medlemmer, som f.eks. var interesserede i at være os behjælpelige med oversættelser fra engelsk til dansk. Det har glædet os meget, at adskillige allerede har meldt sig og er i gang med forskelligt arbejde. Dette er også et eksempel på mennesker med en art specialviden. Og vi kan stadigvæk bruge endnu flere menneskers hjælp til engelskoversættelser.

Vi kunne også i visse tilfælde gøre brug af medlemmer, der kunne være behjælpelige med oversættelser til dansk fra f.eks. tysk, fransk, spansk, italiensk og russisk. Vedr. nogle sprog drejer det sig måske kun evt. om en kort gengivelse af hovedindhol-

det af en artikel eller oversættelse af vigtige, mindre afsnit.

Når talen falder på UFO-fotos, er det relevant at søge nærmere kontakt med mennesker med specialviden om fototeknik, optik m.v. Måske søges der en matematiker, der kan foretage beregninger over størrelsesforhold m.v.

Drejer det sig måske om emner indenfor fortidsforskningen med relation til eventuelle tidligere besøg fra rummet, mangles ofte mennesker med arkæologisk specialviden, som er i stand til at bedømme det foreliggende materiale nogenlunde objektivt.

I en del tilfælde er det muligt at få forskellige videnskabsmænd eller videnskabelige institutioner til at udtale sig med stor ekspertise. En af de ting, vi arbejder på, er netop at udbygge kontakten til forskellige videnskabsmænd. Ofte sker der imidlertid det, at disse videnskabsmænd „trækker hovedet til sig“, så snart ordet UFO toner frem i baggrunden af en forespørgsel. Dette vil sikkert ændre sig ad åre, men indtil da kan vi ikke ligge stille. Vi må videre her og nu.

Derfor retter vi denne opfordring til vore medlemmer. Måske er netop De et af de mennesker, som måske uden tidligere at have tænkt over det, er i besiddelse af en eller anden specialviden, som vi alle kan drage stor fordel af. Måske er De alligevel specialist.

Måske er der ikke straks brug for Deres ekspertise, men det er os til stor hjælp i vort arbejde at vide, hvor vi i givet fald kan hente yderligere hjælp i et eller andet spørgsmål.

Vi glæder os meget til at høre fra Dem.

SUFOI's Efterforskningsafdeling,
Ole Henningsen, Duegård, Volshave,
4920 Søllested.

Hvad med Deres?

I de senere år er det blevet mere og mere almindeligt, at UFO'erne også er begyndt at dukke op i spalterne i forskellige leksika.

Vi kunne egentlig godt tænke os at få registreret, hvad der i de forskellige værker er skrevet om dette emne. Dette afhænger jo i virkeligheden meget af, hvilke „specialister“, man har haft til rådighed ved tilrettelæggelsen af et sådant værk.

Vi beder de af vore læsere, der er i besiddelse af en eller anden form for leksikon, være behjælpelige med at undersøge sagen.

Leksika findes i forskellige former lige fra eet digert værk til en hel række bind eller som opslagsværker ordnet efter emner.

Uanset alderen på Deres leksikon, beder vi Dem venligst slå op under de relevante emner, som f.eks. kan være UFO, flyvende tallerken, flyvende objekt, uidentificeret flyvende objekt, flyvende himmellegeme o.s.v. Også kendte navne i tilknytning til UFO-sagen, som f.eks. George Adamski, kan forekomme. Der er mange muligheder.

Er De så heldig at finde sådant materiale i Deres leksikon, så send os venligst en nøjagtig afskrift af omtalen tillige med en nøjagtig gengivelse af leksikonværkets navn, forlag, udgivelsesår, samt omtalens spalte- eller side nr., så vi hurtigt kan identificere dette specielle leksikon.

Ikke alle har mulighed herfor, men det nemmeste for os ville være, om De evt. sendte os en fotokopi af omtalen.

Det bliver spændende at høre fra Dem, og det sikkert interessante resultat vil blive omtalt i et senere nr. af UFO-NYT.

Korrespondance vedr. disse ting bedes rettet til:

Ole Henningsen, Duegård,
Volshave, 4920 Søllested.

Det var en vandmAND

Mellem år og dag dukker der en del gode UFO-billeder op i pressen; der er bare den hage ved det, at de fleste er falske. Almindeligvis er bladredaktionerne ganske flinke til at indrømme fupnummeret, når man spørger dem direkte, men det er ikke lige nemt altid. Den sidste „and" stammer fra Politiken den 10. november, hvor bagsiden bragte en historie til torvs under overskriften: „Godaw do der marsmand do".

Avisens Århus-fotograf, Erik Friis, påstod at have taget billedet på Århusbugten, og han siger: „. . . dette gespenst kom sejsende over himlen". Artiklen slutter: „Vi ville næsten ønske, at der havde været rigeligt med skattefrie varer om bord, for så var sagen jo klar. Vi kunne da have afgjort sagen derhen, at vor mand havde vendt kameraet forkert og fået en vandmand i kassen".

Sådan en svada kan jo nok få en UFOlog til at se stjerner, mumle om latterliggørelse og så ellers glemme sagen, og det var nok også, hvad de fleste gjorde, men en frue fra Lundtofte ringede alligevel til Politikens bagsideredaktion i København, og fik det svar, at billedet skam var ægte nok, og at man var forbavset over, at der endnu ikke var nogen tallerkenfolk, som havde ringet.

Damen undredes såre og ringede straks til alarmcentralen, som pludselig fik travlt med at eksperimentere med stearinlys og lighterflamme for at genskabe effekten, – han er jo så skeptisk derinde!

Jo mystiskere jo bedre, så nu skulle sagen rigtig undersøges. En henvendelse til fotografen bragte den nedslående slutning på historien: Han havde just anskaffet sig et undervandskamera, og billedet er taget hængende ud over rælingen på en robåd på Århusbugten, og det forestiller – en vandmand!

OJK

Tak til UFO-nyt's læsere!

SUFOI's Udklipscentral vil gerne takke for de mange udklip fra aviser og tidsskrifter, der er tilsendt i årets løb. Det har ikke altid været muligt personligt at takke de enkelte personer, som har hjulpet med tilsendelse af udklip om emner i relation til vort arbejde. Selvom man ikke hører fra Udklipscentralen, skal man ikke tro, at udklippet har fundet den lige vej til nærmeste papirkurv, da avisudklippene og artiklerne bruges af adskillige af SUFOI's afdelinger, som f.eks. redaktion, rapportcentral, efterforskningsafdeling samt arkiv.

Vi er derfor glade for de tilsendte materialer, som vi som oftest ikke har fået kendskab til på anden måde. Tak. *OH*

UFO-sagen helt opklaret

Danmarks Radio, lørdag den 30. september 1972 kl. 20,45–21,00, program 1.

Sven Alkærsig interviewede i ovennævnte udsendelse major Per Winge angående de flyvende tallerkener (UFO'erne).

Majoren fortalte, at han i 1946 af sin militære chef, en oberstløjtnant, blev beordret til at opklare mystikken omkring de flyvende tallerkener, hvortil han havde svaret: Javel. Med stor energi og megen iver havde han da givet sig i kast med opgaven og gav en nærmere redegørelse for, efter hvilke metoder han havde arbejdet. Man kunne forstå. at undersøgelsen var udført meget grundigt. I modsætning til alle andre, som har forsøgt sig med at løse opgaven, havde major Winge haft det helt eventyrlige held at få opklaret alle de beretninger om flyvende tallerkener, som han havde fået i hænde. *Hvor langt tidsrum og hvor mange rapporter, undersøgelsen drejede sig om, fik man desværre ikke noget at vide om,* men han redegjorde for fire – eller var det fem – tilfælde, hvor der kunne gives en naturlig forklaring på ting, som folk havde opfattet som UFO'er. Beretningen lød meget troværdig og blev givet på en friskfyragtig og fornøjelig måde, som altid gør sig, når lytterne skal underholdes. Jeg sad faktisk og ærgrede mig over, at major Winge ikke havde henvendt sig til SUFOI's Rapportcentral, for her kunne han have fået nogle hundrede rapporter om hændelser, som *er* opklaret som værende ikke-UFO'er, og hvoriblandt der findes mange tilfælde, som er endnu mere grinagtige end dem som majoren berettede om.

At der i Rapportcentralen også findes nogle tusinde uopklarede UFO-rapporter fra dansk område, havde tilsyneladende helt undgået hans opmærksomhed.

Desværre har major Winges eksistens og hans undersøgelse af UFO'erne også helt undgået Rapportcentralens opmærksomhed. Ærgreligt er det, at vi åbenbart har arbejdet i årevis med opklaring af UFO'erne uden at ane, at der fandtes en sådan kapacitet på området. Alene det, at major Winge i radioen på mindre end et kvarter kunne „bevise", at de flyvende tallerkener ikke eksisterer, tyder på fremragende evner.

På Svend Alkærsig's spørgsmål, om han i undersøgelsen havde samarbejdet med udenlandske autoriteter på området, svarede majoren beskedent nej, men tilføjede dog, at senere foretagne undersøgelser i Amerika og Rusland havde vist, at de var kommet til samme resultat som han.

Med hensyn til undersøgelsen i Amerika går jeg ud fra, at majoren tænker på den meget omtvistede Condon-rapport, en rapport, som af en anden major i hæren offentligt er blevet betegnet som: Svindel på topplan.

At undersøgelsen i Rusland skulle være kommet til samme resultat som major Winge, lyder noget usandsynligt, al den tid der den 18. oktober 1967 i Moskva blev nedsat en kommission til undersøgelse af UFO-sagen. Kommissionen består af 18 videnskabsmænd og 200 rapportører fordelt over hele Rusland Til dato er der, mig bekendt, fra denne kommission ikke fremkommet nogen erklæring om, hvorvidt UFO'erne eksisterer eller ikke eksisterer.

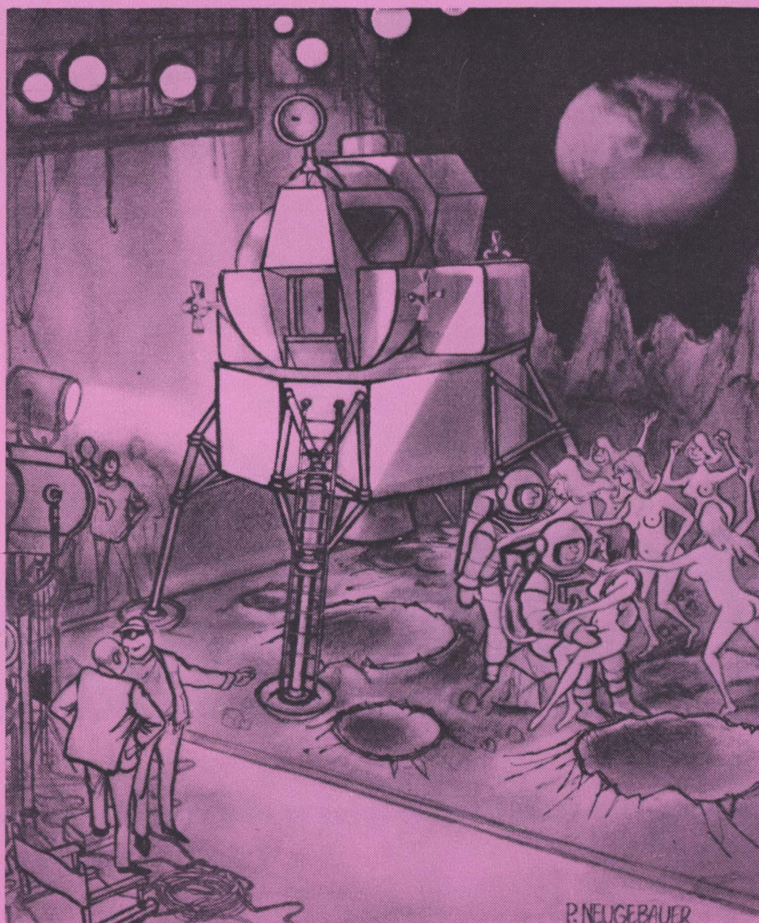
I udsendelsen oplyste major Winge, at han til brug for sin undersøgelse af UFO'erne havde udarbejdet et spørgeskema. Nu sidder jeg og spekulerer på, om det drejer sig om den formular, som jeg har liggende foran mig og hvis overskrift lyder:

SPØRGESKEMA

til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angaaende observerede „Raketter" o. l.

Desværre findes der intet årstal eller formularnummer på skemaet, men det gulnede papir og den gamle retskrivning tyder på, at det må være meget gammelt. Om betegnelsen: „– og lignende" hentyder til UFO'er, fremgår ikke af skemaets øvrige tekst. Skemaet, som er meget enkelt og ubehjælpsomt udformet og helt uegnet til optagelse af UFO-rapporter, bærer nærmest præg af at stamme fra Robert Storm Petersen's dage.

Det må nok være et helt andet skema, major Winge har udarbejdet. *X. P.*

Nå jo, her i vores film afviger vi selvfølge-
lig en smule fra virkeligheden hvad
angår livet på Månen . . .